

Επίσημη Εφημερίδα C 261

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

49ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

28 Οκτωβρίου 2006

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2006/C 261/01	Υπόθεση C-88/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση 2003/442/EK — Φορολογικά μέτρα θεσπιζόμενα από οργανισμό περιφερειακής ή τοπικής αυτοδιοικήσεως — Μείωση των συντελεστών φορολογίας εισοδήματος των φυσικών και των νομικών προσώπων που έχουν τη φορολογική κατοικία τους στις Αζόρες — Χαρακτηρισμός των μέτρων ως κρατικών ενισχύσεων — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Δικαιολόγηση βάσει της φύσεως και της οικονομίας του φορολογικού συστήματος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Συμβατό με την κοινή αγορά)	1
2006/C 261/02	Υπόθεση C-180/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Tribunale di Genova —Ιταλία— για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Andrea Vassallo κατά Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate (Οδηγία 1999/70/EK — Ρήτρες 1, στοιχείο β', και 5 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου — Δημιουργία σχέσεως εργασίας αορίστου χρόνου σε περίπτωση παραβάσεως των κανόνων που διέπουν τις διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου — Δυνατότητα παρεκκλίσεως για τις συμβάσεις που συνάφθηκαν με τη δημόσια διοίκηση)	1
2006/C 261/03	Υπόθεση C-193/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo — Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Fazenda Pública κατά Organon Portuguesa — Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda (Έμμεσοι φόροι που πλήττουν τις συγκεντρώσεις κεφαλαίων — Οδηγία 69/335/EOK — Μεταβίβαση εταιρικών μεριδίων εταιρίας περιορισμένης ευθύνης)	2
2006/C 261/04	Υπόθεση C-470/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Gerechtshof te Arnhem —Κάτω Χώρες— για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — N κατά Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo (Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Άρθρο 18 ΕΚ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 43 ΕΚ — Άμεση φορολογία — Φορολόγηση πλασματικών υπεραξιών σημαντικών μερίδων εταιρικού κεφαλαίου σε περίπτωση μεταφοράς φορολογικής κατοικίας σε άλλο κράτος μέλος)	2

EL

2006/C 261/05	Υπόθεση C-484/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 93/104/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Άρθρο 17, παράγραφος 1 — Παρέκλιση — Άρθρα 3 και 5 — Δικαιώματα επί ελαχίστων περιόδων ημερήσιας και εβδομαδιαίας αναπαύσεως)	3
2006/C 261/06	Υπόθεση C-489/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Verwaltungsgericht Sigmaringen –Γερμανία– για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen κατά Land Baden-Württemberg (Κανονισμός (ΕΚ) 1019/2002 — Άρθρο 2, πρώτο εδάφιο — Ελαιόλαδο και πυρηνέλαιο — Προδιαγραφές εμπορίας — Λιανικό εμπόριο — Παρουσίαση στον τελικό καταναλωτή — Μέθοδος που είναι γνωστή ως «bag in the box»)	4
2006/C 261/07	Υπόθεση C-81/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León –Ισπανία– για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Anacleto Cordero Alonso κατά Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) (Κοινωνική πολιτική — Προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Οδηγία 80/987/ΕΟΚ — Τροποποιητική οδηγία 2002/74/ΕΚ — Αποζημίωση λόγω καταγγελίας συμφωνηθείσα στο πλαίσιο του συμβιβασμού — Καταβολή διασφαλιζόμενη από τον οργανισμό εγγυήσεως — Καταβολή εξαρτώμενη από την έκδοση δικαστικής αποφάσεως)	4
2006/C 261/08	Υπόθεση C-125/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Østre Landsret –Δανία– για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — VW-Audi Forhandlerforeningen, ενεργούσα ως εντολοδόχος της Vulcan Silkeborg A/S, κατά Skandinavisk Motor Co. A/S (Ανταγωνισμός — Συμφωνία διανομής αυτοκινήτων οχημάτων — Απαλλαγή κατά κατηγορία — Κανονισμός (ΕΚ) 1475/95 — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Καταγγελία από τον προμηθευτή — Θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΚ) 1400/2002 — Ανάγκη αναδιοργάνωσης του δικτύου διανομής — Προθεσμία καταγγελίας — Αιτιολογία — Βάρος αποδείξεως)	5
2006/C 261/09	Υπόθεση C-149/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Cour d'appel de Paris –Γαλλία– για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Harold Price κατά Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques (Οδηγίες 89/48/ΕΟΚ και 92/51/ΕΟΚ — Εργαζόμενοι — Αναγνώριση επαγγελματικής εκπαίδευσης — Υποχρεωτική υποβολή σε δοκιμασία επάρκειας, χωρίς δυνατότητα επιλογής μεταξύ αυτής και της πραγματοποίησης πρακτικής ασκήσεως προσαρμογής — Δραστηριότητα εκουσίων πωλήσεων επίπλων με δημοπρασία)	6
2006/C 261/10	Υπόθεση C-166/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof –Αυστρία– για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Rudi Heger GmbH κατά Finanzamt Graz-Stadt (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Φορολογική συνάφεια — Άρθρο 9 — Παροχή υπηρεσιών συναφών προς ακίνητο — Μεταβίβαση δικαιωμάτων αλιείας επί συγκεκριμένου τμήματος υδατινού ρεύματος)	6
2006/C 261/11	Υπόθεση C-287/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln στις 3 Ιουλίου 2006 — Deutsche Post AG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, προσεπικληθείσα: Firma Marketing Service Magdebourg GmbH	7
2006/C 261/12	Υπόθεση C-288/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln (Γερμανία) στις 3 Ιουλίου 2006 — Deutsche Post AG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, προσεπικληθείσα: Citipost Gesellschaft für Kurier- und Postdienstleistungen mbH Hannover	7
2006/C 261/13	Υπόθεση C-289/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln στις 3 Ιουλίου 2006 — Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, προσεπικληθείσα: Deutsche Post AG	7
2006/C 261/14	Υπόθεση C-290/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln στις 3 Ιουλίου 2006 — Firma Marketing Service Magdebourg GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland, προσεπικληθείσα: Deutsche Post AG	8

2006/C 261/15	Υπόθεση C-291/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln (Γερμανία) στις 3 Ιουλίου 2006 — Deutsche Post AG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, προσεπικληθείσα: MDG Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH	8
2006/C 261/16	Υπόθεση C-292/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln (Γερμανία) στις 3 Ιουλίου 2006 — Vedat Deniz κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας προσεπικληθείσα: Deutsche Post AG, vertreten durch den Vorstand	9
2006/C 261/17	Υπόθεση C-308/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Ηνωμένο Βασίλειο), Queen's Bench Division (Administrative Court) στις 14 Ιουλίου 2006 — The International Association of Independent Tanker Owners (Intertanko), The International Association of Dry Cargo Shipowners (Intercargo), The Greek Shipping Co-operation Committee, Lloyd's Register, The International Salvage Union κατά Secretary of State for Transport	9
2006/C 261/18	Υπόθεση C-309/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το House of Lords (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 17 Ιουλίου 2006 — Marks & Spencer plc. κατά Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise	10
2006/C 261/19	Υπόθεση C-334/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Chemnitz (Γερμανία) στις 3 Αυγούστου 2006 — Matthias Zerche κατά Landkreis Mittweida	11
2006/C 261/20	Υπόθεση C-335/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Chemnitz (Γερμανία) στις 3 Αυγούστου 2006. — Steffen Schubert κατά Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis	11
2006/C 261/21	Υπόθεση C-336/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Chemnitz (Γερμανία) στις 3 Αυγούστου 2006 — Manfred Seuke κατά Landkreis Mittweida	11
2006/C 261/22	Υπόθεση C-338/06: Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	12
2006/C 261/23	Υπόθεση C-344/06 P: Αίτηση αναίρεσης που ο J. C. Blom υπέβαλε στις 8 Αυγούστου 2006 κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2006 στην υπόθεση T-87/94, J.C. Blom κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενωσης και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	13
2006/C 261/24	Υπόθεση C-362/06 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 4 Σεπτεμβρίου 2006 οι Markku Sahlstedt, Juha Kankunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry και MTK:n säätiö κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 22 Ιουνίου 2006 στην υπόθεση T-150/05, Markku Sahlstedt κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	13
2006/C 261/25	Υπόθεση C-363/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Σεπτεμβρίου 2006 η Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 5 Ιουλίου 2006 στην υπόθεση T-357/05, Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	14
2006/C 261/26	Υπόθεση C-367/06: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας	15
2006/C 261/27	Υπόθεση C-369/06: Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	15
2006/C 261/28	Υπόθεση C-370/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2006	15
2006/C 261/29	Υπόθεση C-375/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 2006	16

2006/C 261/30	Υπόθεση C-376/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 2006	16
2006/C 261/31	Υπόθεση C-377/06: Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας	17
2006/C 261/32	Υπόθεση C-378/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Conseil d'Etat (Βέλγιο) στις 15 Σεπτεμβρίου 2006 — Clear Channel Belgium S.A. κατά του Δήμου της Λιέγης	17
2006/C 261/33	Υπόθεση C-381/06: Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	17
2006/C 261/34	Υπόθεση C-388/06: Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	18
2006/C 261/35	Υπόθεση C-389/06: Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	18
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2006/C 261/36	Τοποθέτηση σε τμήματα των N. Wahl και M. Prek	19
2006/C 261/37	Υπόθεση T-206/06: Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2006 — Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής	19
2006/C 261/38	Υπόθεση T-207/06: Προσφυγή της 4 Αυγούστου 2006 — Eurorig κατά ΓΕΕΑ (EUROPIG)	20
2006/C 261/39	Υπόθεση T-225/06: Προσφυγή της 26ης Αυγούστου 2006 — Budějovický Budvar κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUD)	20
2006/C 261/40	Υπόθεση T-230/06: Προσφυγή της 29ης Αυγούστου 2006 — REWE-Zentral κατά ΓΕΕΑ (Port Louis)	21
2006/C 261/41	Υπόθεση T-231/06: Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2006 — Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής	21
2006/C 261/42	Υπόθεση T-232/06: Προσφυγή/αγωγή της 28ης Αυγούστου 2006 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής	22
2006/C 261/43	Υπόθεση T-233/06: Προσφυγή της 26ης Αυγούστου 2006 — Casa Editorial El Tiempo κατά ΓΕΕΑ — Instituto Nacional de Meteorología (EL TIEMPO)	23
2006/C 261/44	Υπόθεση T-234/06: Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2006 — Torresan κατά ΓΕΕΑ — Klosterbrauerei Weissenhohe (CANNABIS)	23
2006/C 261/45	Υπόθεση T-235/06: Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2006 — Austrian Relief Program κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	24
2006/C 261/46	Υπόθεση T-236/06: Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2006 — Landtag Schleswig-Holstein κατά Επιτροπής	24
2006/C 261/47	Υπόθεση T-241/06: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 — Reitz και von Gadowski κατά ΓΕΕΑ (CMD-CLINIC)	25
2006/C 261/48	Υπόθεση T-242/06: Προσφυγή της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 — Cabrera Sánchez κατά ΓΕΕΑ — Industrias Cárnicas Valle (El charcutero artesano)	25
2006/C 261/49	Υπόθεση T-245/06: Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2006 — Euro-Information κατά ΓΕΕΑ («CYBER-GUICHET»)	26
2006/C 261/50	Υπόθεση T-246/06: Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2006 — Redcats κατά ΓΕΕΑ — Revert & Cía (REVERIE)	26

2006/C 261/51	Υπόθεση T-247/06 P: Αίτηση αναίρεσεως που υποβλήθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 2006 από τον Carlos Sanchez Ferriz κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημοσίας Διοικήσεως στις 28 Ιουνίου 2006 στην υπόθεση F-19/05, Sanchez Ferriz κατά Επιτροπής	27
2006/C 261/52	Υπόθεση T-248/06: Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2006 — Professional Golfer's Association κατά ΓΕΕΑ — Ladies Professional Golf Association (LPGA)	27
2006/C 261/53	Υπόθεση T-249/06: Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2006 — Niko Tube και Nyzhniodniprovskiy Tube Rolling Plant κατά Συμβουλίου	28
2006/C 261/54	Υπόθεση T-254/06: Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2006 — Radio Regenbogen Hörfunk in Baden κατά ΓΕΕΑ (RadioCom)	28
2006/C 261/55	Υπόθεση T-256/06: Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2006 — Neoperl Servisys κατά ΓΕΕΑ (HONEYCOMB)	29
2006/C 261/56	Υπόθεση T-211/99: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 — Borrekuil κατά Επιτροπής	29
2006/C 261/57	Υπόθεση T-215/99: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 — Autoservice Fermans Exclusive κατά Επιτροπής	30
2006/C 261/58	Υπόθεση T-239/99: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 — Alofs κατά Επιτροπής	30
2006/C 261/59	Υπόθεση T-249/99: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 — Jongste κατά Επιτροπής	30
2006/C 261/60	Υπόθεση T-265/99: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 — Algemene Service- en Verkoopmaatschappij Arnhemse Poort κατά Επιτροπής	30
2006/C 261/61	Υπόθεση T-13/00: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 — Baltussen κ.λπ. κατά Επιτροπής	30
2006/C 261/62	Υπόθεση T-15/00: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 — Auto- en Carrosseriebedrijf Ambting κ.λπ. κατά Επιτροπής	30
2006/C 261/63	Υπόθεση T-361/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 — Αυστρία κατά Επιτροπής	31
2006/C 261/64	Υπόθεση T-45/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 — Micronas κατά ΓΕΕΑ (3D-Panorama)	31
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ		
2006/C 261/65	Κριτήρια αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα	32
2006/C 261/66	Ορισμός του δικαστή που αντικαθιστά τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοικήσεως στο πλαίσιο των ασφαλιστικών μέτρων	32
2006/C 261/67	Υπόθεση F-86/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοικήσεως (πρώτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2006 — H. De Soeten κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Συνταξιοδότηση — Αίτηση πρόωρης συνταξιοδότησεως χωρίς μείωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Απόρριψη της αίτησης)	32

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2006/C 261/68	Υπόθεση F-22/06: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (1ο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 — Vienne κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Άρνηση αρωγής δυνάμει του άρθρου 24 του ΚΥΚ — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων κτηθέντων στο Βέλγιο — Απαράδεκτο)	33
2006/C 261/69	Υπόθεση F-80/06: Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2006 — Duyster κατά Επιτροπής	33
2006/C 261/70	Υπόθεση F-81/06: Προσφυγή/αγωγή της 21ης Ιουλίου 2006 — Duyster κατά Επιτροπής	34
2006/C 261/71	Υπόθεση F-102/06: Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2006 — Geert Haelteman κ.λπ. κατά Επιτροπής	35
2006/C 261/72	Υπόθεση F-103/06: Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2006 — Blank κ.λπ. κατά Επιτροπής	35
2006/C 261/73	Υπόθεση F-104/06: Προσφυγή/αγωγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2006 — Agraillange κ.λπ. κατά Επιτροπής	35
2006/C 261/74	Υπόθεση F-107/06: Προσφυγή του M. Berrisford κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2006	36
2006/C 261/75	Υπόθεση F-108/06: Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2006 — Diomedede Basili κατά Επιτροπής	37
<hr/>		
	II Προπαρασκευαστικές πράξεις	
	
<hr/>		
	III Πληροφορίες	
2006/C 261/76	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 249 της 14.10.2006	38

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-88/03) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση 2003/442/ΕΚ — Φορολογικά μέτρα θεσπιζόμενα από οργανισμό περιφερειακής ή τοπικής αυτοδιοικήσεως — Μείωση των συντελεστών φορολογίας εισοδήματος των φυσικών και των νομικών προσώπων που έχουν τη φορολογική κατοικία τους στις Αζόρες — Χαρακτηρισμός των μέτρων ως κρατικών ενισχύσεων — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Δικαιολόγηση βάσει της φύσεως και της οικονομίας του φορολογικού συστήματος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Συμβατό με την κοινή αγορά)

(2006/C 261/01)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Fernandes, επικουρούμενος από τους J. da Cruz Vilaça και L. Romão, advogados)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και F. de Sousa Fialho)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της προσφεύγουσας: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: R. Caudwell, επικουρούμενη από τον D. Anderson, QC)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της αποφάσεως C (2002) 4487 τελικό της Επιτροπής, καθόσον θεωρεί ως κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά τη μείωση των συντελεστών του φόρου εισοδήματος των φυσικών και νομικών προσώπων που έχουν ως φορολογική τους κατοικία την Αυτόνομη Περιοχή των Αζορών και ασκούν ορισμένες χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες (τίτλος Ι', κωδικοί 65, 66 και 67, και τίτλος Κ', κωδικός 74, της στατιστικής ονοματολογίας των οικονομικών δραστηριοτήτων στην Ε.Κ. — NACE Αναθ. 1.1)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και το Βασίλειο της Ισπανίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 112 της 10.5.2003.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Tribunale di Genova — Ιταλία— για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Andrea Vassallo κατά Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate

(Υπόθεση C-180/04) ⁽¹⁾

(Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Ρήτρες 1, στοιχείο β', και 5 της συμφωνίας-πλασιού για την εργασία ορισμένου χρόνου — Δημιουργία σχέσεως εργασίας αορίστου χρόνου σε περίπτωση παραβάσεως των κανόνων που διέπουν τις διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου — Δυνατότητα παρεκκλίσεως για τις συμβάσεις που συνάφθηκαν με τη δημόσια διοίκηση)

(2006/C 261/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Genova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Andrea Vassallo

κατά

Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Genova — Ερμηνεία της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τις CES, UNICE και CEEP — Ίδρυση σχέσεως εργασίας αορίστου χρόνου σε περίπτωση παραβάσεως των κανόνων που διέπουν τις διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου — Δυνατότητα παρεκκλίσεως σε περίπτωση συμβάσεων εργασίας με τη δημόσια διοίκηση

Διατακτικό της αποφάσεως

Η συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει, κατ' αρχήν, εθνική ρύθμιση η οποία αποκλείει, σε περίπτωση καταχρήσεως που απορρέει από τη διαδοχική χρησιμοποίηση συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου από εργοδότη του δημόσιου τομέα, όπως αυτές μετατρέπονται σε συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας αορίστου χρόνου, εφόσον μια τέτοια μετατροπή προβλέπεται για τις συμβάσεις και σχέσεις εργασίας που έχουν συναφθεί με εργοδότη του ιδιωτικού τομέα, όταν η ρύθμιση αυτή περιλαμβάνει πραγματικό μέτρο προοριζόμενο να αποτρέψει και, αν συντρέχει περίπτωση, να τιμωρεί την καταχρηστική χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου από εργοδότη του δημόσιου τομέα.

(¹) ΕΕ C 156 της 12. 6. 2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo — Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Fazenda Pública κατά Organon Portuguesa — Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda

(Υπόθεση C-193/04) (¹)

(Έμμεσοι φόροι που πλήττουν τις συγκεντρώσεις κεφαλαίων — Οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Μεταβίβαση εταιρικών μεριδίων εταιρίας περιορισμένης ευθύνης)

(2006/C 261/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fazenda Pública

κατά

Organon Portuguesa — Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) — Ερμηνεία των άρθρων 4, παράγραφος 3, 10, στοιχείο γ', και 12, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 156, σ. 23) — Συμβατότητα με τις διατάξεις αυτές των τελών που απαιτούνται σχετικά με την κατάρτιση συμβολαιογραφικής πράξεως για τη μεταβίβαση εταιρικών μεριδίων

Διατακτικό της αποφάσεως

Η οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, για την κατάρτιση συμβολαιογραφικής πράξεως με την οποία διαπιστώνεται μεταβίβαση εταιρικών μεριδίων μη συνδεδεμένη με αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου, προβλέπει την είσπραξη αμοιβής που καθορίζεται κατ' αποκοπήν και/ή σε συνάρτηση με την αξία των μεταβιβαζομένων μεριδίων

(¹) ΕΕ C 156 της 12.6.2004

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Gerechtshof te Arnhem — Κάτω Χώρες— για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — N κατά Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo

(Υπόθεση C-470/04) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Άρθρο 18 ΕΚ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 43 ΕΚ — Άμεση φορολογία — Φορολόγηση πλασματικών υπεραξιών σημαντικών μεριδίων εταιρικού κεφαλαίου σε περίπτωση μεταφοράς φορολογικής κατοικίας σε άλλο κράτος μέλος)

(2006/C 261/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Arnhem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

N

κατά

Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — *Gerechtshof te Arnhem* — Ερμηνεία των άρθρων 18 και 43 ΕΚ — Ελευθέρη κυκλοφορία των προσώπων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φορολογική επιβάρυνση που προκύπτει από τη μεταφορά της κατοικίας σε άλλο κράτος μέλος — Άσκηση οικονομικής δραστηριότητας σ' αυτό το κράτος — Φόρος εισοδήματος στηριζόμενος σε πλασματικό κέρδος που προέρχεται από την πώληση σημαντικής μερίδας εταιρικού κεφαλαίου, αποτελούμενης από μετοχές — Σύσταση εγγυήσεως για τη χορήγηση αναβολής πληρωμής — Άρθρα 18 ΕΚ και 43 ΕΚ

Διατακτικό της αποφάσεως

- Μπορεί να επικαλεσθεί το άρθρο 43 ΕΚ κοινοτικός υπήκοος, όπως ο προσφεύγων της κύριας δίκης, ο οποίος κατοικεί, κατόπιν μεταφοράς της κατοικίας του, σε ένα κράτος μέλος και κατέχει το σύνολο των εταιρικών μεριδίων εταιριών που είναι εγκατεστημένες σε άλλο κράτος μέλος.
- Το άρθρο 43 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σ' ένα κράτος μέλος να θεωρήσει καθεστώς φορολογήσεως των υπεραξιών σε περίπτωση μεταφοράς της κατοικίας ενός φορολογουμένου εκτός αυτού του κράτους μέλους, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη καθεστώς, το οποίο εξαρτά τη χορήγηση αναβολής πληρωμής του φόρου αυτού από τη σύσταση ασφάλειας και δεν λαμβάνει πλήρως υπόψη τις υποτιμήσεις της αξίας που ενδέχεται να προκύψουν μετά τη μεταφορά της κατοικίας του ενδιαφερομένου και δεν είχαν ληφθεί υπόψη από το κράτος μέλος υποδοχής.
- Ενδεχόμενο εμπόδιο που ανακύπτει από σύσταση ασφαλείας που ζητείται κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου δεν μπορεί να αρθεί αναδρομικά απλώς με την ελευθέρωση της ασφαλείας αυτής. Ο τύπος της πράξεως βάσει της οποίας ελευθερώθηκε η ασφάλεια δεν έχει καμία επίπτωση επί της εκτιμήσεως αυτής. Εφόσον το κράτος μέλος προβλέπει την καταβολή τόκων υπερημερίας κατά την απόδοση ασφαλείας που ζητήθηκε, κατά παράβαση του εσωτερικού δικαίου, οι τόκοι αυτοί οφείλονται ομοίως και σε περίπτωση παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου. Εξάλλου, απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει, σύμφωνα με τις παρασχεθείσες από το Δικαστήριο κατευθυντήριες γραμμές και τηρώντας τις αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, αν υφίσταται ευθύνη του οικείου κράτους μέλους εξαιτίας της ζημίας που προκλήθηκε από την υποχρέωση συστάσεως τέτοιας ασφαλείας.

(1) ΕΕ C 31 της 5. 2. 2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-484/04) (1)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 93/104/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Άρθρο 17, παράγραφος 1 — Παρέκλιση — Άρθρα 3 και 5 — Δικαιώματα επί ελαχίστων περιόδων ημερήσιας και εβδομαδιαίας αναπαύσεως)

(2006/C 261/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και N. Yerrell)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: M. Bethell και E. O'Neill καθώς και K. Smith, barrister)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 17, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 307, σ.18) — Περιεχόμενο της παρέκκλισης — Εφαρμογή των διατάξεων σχετικά με τις περιόδους ανάπαυσης

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, αφενός, εφαρμόζοντας την παρέκκλιση του άρθρου 17, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2000/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 2000, στους εργαζόμενους μέρος του χρόνου εργασίας των οποίων δεν υπολογίζεται ή δεν προκαθορίζεται ή μπορεί να καθορίζεται από τον ίδιο τον εργαζόμενο και, αφετέρου, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για την υλοποίηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε ημερήσια και εβδομαδιαία ανάπαυση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 17, παράγραφος 1, 3 και 5 της οδηγίας αυτής.
- Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ C 31 της 5.2.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Verwaltungsgericht Sigmaringen –Γερμανία– για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen κατά Land Baden-Württemberg

(Υπόθεση C-489/04) ⁽¹⁾

(Κανονισμός (ΕΚ) 1019/2002 — Άρθρο 2, πρώτο εδάφιο — Ελαιόλαδο και πυρηνέλαιο — Προδιαγραφές εμπορίας — Λιανικό εμπόριο — Παρουσίαση στον τελικό καταναλωτή — Μέθοδος που είναι γνωστή ως «bag in the box»)

(2006/C 261/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen

κατά

Land Baden-Württemberg

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Verwaltungsgericht Sigmaringen — Ερμηνεία του άρθρου 2, πρώτη φράση, του κανονισμού (ΕΚ) 1019/2002 της Επιτροπής, της 13ης Ιουνίου 2002, για τις προδιαγραφές εμπορίας του ελαιολάδου (ΕΕ L 155, σ. 27) — Παρουσίαση στον τελικό καταναλωτή προσσκευασμένων ελαιολάδων και πυρηνελαιών σε συσκευασίες μέγιστης χωρητικότητας πέντε λίτρων — Δυνατότητα πωλήσεως, σε συσκευασία «Bag in Box» των πέντε λίτρων, ελαιολάδου το οποίο μεταγγίζεται, σε μικρότερες ποσότητες, από τον καταναλωτή εντός του καταστήματος.

Διατακτικό της απόφασης

- 1) Ο κανονισμός (ΕΚ) 1019/2002 της Επιτροπής, της 13ης Ιουνίου 2002, για τις προδιαγραφές εμπορίας του ελαιολάδου, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1176/2003 της Επιτροπής, της 1ης Ιουλίου 2003, και, ιδίως, το άρθρο του 2, πρώτο εδάφιο, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι τα ελαιόλαδα και τα πυρηνέλαια πρέπει να παρουσιάζονται στον τελικό καταναλωτή μόνον προσσκευασμένα σύμφωνα με τις επιταγές της διατάξεως αυτής.
- 2) Το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1019/2002, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1176/2003, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει ένα τρόπο εμπορίας, όπως τον χρησιμοποιούμενο από τον προσφεύγοντα της κύριας δίκης, που δεν πληροί τις προϋποθέσεις αυτής της διατάξεως.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León –Ισπανία– για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Anacleto Cordero Alonso κατά Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Υπόθεση C-81/05) ⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Οδηγία 80/987/ΕΟΚ — Τροποποιητική οδηγία 2002/74/ΕΚ — Αποζημίωση λόγω καταγγελίας συμφωνηθείσα στο πλαίσιο του συμβιβασμού — Καταβολή διασφαλιζόμενη από τον οργανισμό εγγυήσεως — Καταβολή εξαρτώμενη από την έκδοση δικαστικής απόφασης)

(2006/C 261/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Anacleto Cordero Alonso

κατά

Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Ερμηνεία της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2002/74/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002 (ΕΕ L 270, σ. 10) — Άρθρα 1 και 3 — Εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου — Υπεροχή — Προστασία των εργαζομένων που αναγνωρίζονται ήδη από το εθνικό δίκαιο — Οδηγία η προθεσμία για τη μεταφορά της οποίας δεν έχει ακόμη λήξει — Ερμηνεία του Δικαστηρίου διαφορετική από αυτήν του ισπανικού συνταγματικού δικαστηρίου — Ίση μεταχείριση

Διατακτικό της απόφασης

- 1) Εφόσον κράτος μέλος αναγνώριζε στο εσωτερικό του δικαιο, πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2002/74/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ, το δικαίωμα του εργαζομένου να τύχει προστασίας από τον οργανισμό εγγυήσεως σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, προκειμένου περί αποζημιώσεως λόγω λύσεως της συμβάσεως εργασίας, η εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής στις περιπτώσεις που η αφερεγγυότητα του εργοδότη επήλθε μετά την έναρξη ισχύος της εν λόγω οδηγίας επιπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2002/74.

⁽¹⁾ ΕΕ C 45 της 19.2.2005.

- 2) Εντός του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 80/987, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2002/74, η γενική αρχή της ισοτιμίας, όπως έχει αναγνωρισθεί στην κοινοτική έννομη τάξη, επιβάλλει, οσάκις, σύμφωνα με εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η αναγνωρισθείσα με δικαστική απόφαση αποζημίωση εκ του νόμου λόγω λύσεως της συμβάσεως εργασίας βαρύνει τον οργανισμό εγγυήσεως σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, να αντιμετωπίζεται κατά τον ίδιο τρόπο η ίδια φύσεως αποζημίωση η οποία έχει αναγνωρισθεί με συμφωνία μεταξύ εργαζομένου και εργοδότη συναφθείσα παρουσία του δικαστή και επικυρωθείσα από το δικαιοδοτικό όργανο.
- 3) Το εθνικό δικαστήριο πρέπει να αφήσει ανεφάρμοστη εσωτερική κανονιστική ρύθμιση η οποία, κατά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως όπως έχει αναγνωρισθεί στην κοινοτική έννομη τάξη, αποκλείει την εκ μέρους του αρμοδίου οργανισμού εγγυήσεως ανάληψη της υποχρεώσεως να καταβάλει αποζημίωση λόγω λύσεως της συμβάσεως εργασίας η οποία έχει αναγνωρισθεί με συμφωνία μεταξύ εργαζομένου και εργοδοτών συναφθείσα παρουσία του δικαστή και επικυρωθείσα από το δικαιοδοτικό όργανο.

(¹) ΕΕ C 93 της 16. 4. 2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο. τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Østre Landsret –Δανία– για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — VW-Audi Forhandlerforeningen, ενεργούσα ως εντολοδόχος της Vulcan Silkeborg A/S, κατά Skandinavisk Motor Co. A/S

(Υπόθεση C-125/05) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμφωνία διανομής αυτοκινήτων οχημάτων — Απαλλαγή κατά κατηγορία — Κανονισμός (ΕΚ) 1475/95 — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Καταγγελία από τον προμηθευτή — Θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΚ) 1400/2002 — Ανάγκη αναδιοργάνωσης του δικτύου διανομής — Προθεσμία καταγγελίας — Αιτιολογία — Βάρος αποδείξεως)

(2006/C 261/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VW-Audi Forhandlerforeningen, ενεργούσα ως εντολοδόχος της Vulcan Silkeborg A/S

κατά

Skandinavisk Motor Co. A/S

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Østre Landsret — Ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1475/95 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1995, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών διανομής, πώλησης και εξυπηρέτησης μετά την πώληση αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ L 145,

σ. 25) — Καταγγελία της συμβάσεως από τον διανομέα σε περίπτωση ανάγκης αναδιοργάνωσης του συνόλου ή ουσιώδους τμήματος του δικτύου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως και εύρος μιας τέτοιας υποχρεώσεως

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 5, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1475/95 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1995, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου [81], παράγραφος 3, της Συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών διανομής, πώλησης και εξυπηρέτησης μετά την πώληση αυτοκινήτων οχημάτων, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι:

- η ύπαρξη «ανάγκης για αναδιοργάνωση του συνόλου ή ουσιώδους τμήματος του δικτύου» προϋποθέτει σημαντική τροποποίηση, τόσο από υλικής όσο και γεωγραφικής απόψεως, των δομών διανομής του ενδιαφερόμενου προμηθευτή, η οποία πρέπει να δικαιολογείται κατά τρόπο πειστικό βάσει λόγων οικονομικής αποτελεσματικότητας που θεμελιώνονται σε αντικειμενικές περιστάσεις, είτε υφιστάμενες στο εσωτερικό της επιχειρήσεως του προμηθευτή είτε εξωτερικές, οι οποίες, σε περίπτωση μη πραγματοποίησε ταχείας αναδιοργάνωσης του δικτύου διανομής του, θα ήταν ικανές, ενόψει του ανταγωνιστικού περιβάλλοντος εντός του οποίου δραστηριοποιείται ο συγκεκριμένος προμηθευτής, να παραβιάσουν την αποτελεσματικότητας των υφισταμένων δομών του εν λόγω δικτύου. Οι ενδεχόμενες δυσμενείς οικονομικές επιπτώσεις από τις οποίες θα κινδύνευε ο προμηθευτής, αν προέβανε σε καταγγελία της συμβάσεως διανομής τηρώντας προθεσμία δύο ετών, ασκούν εν προκειμένω επιρροή. Εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια και στα διαιτητικά όργανα να εκτιμήσουν, βάσει όλων των συγκεκριμένων στοιχείων της διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές·
- στην περίπτωση κατά την οποία η νομιμότητα μιας καταγγελίας με προθεσμία ενός έτους αμφισβητείται από τον διανομέα ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων ή των διαιτητικών οργάνων, εναπόκειται στον προμηθευτή να αποδείξει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από τη διάταξη αυτή για την ενεργοποίηση του δικαιώματος καταγγελίας με προθεσμία ενός έτους. Η διαδικασία σύμφωνα με την οποία παρέχεται μια τέτοια απόδειξη διέπεται από το εθνικό δίκαιο·
- δεν επιβάλλει στον προμηθευτή που καταγγέλλει συμφωνία διανομής δυνάμει της διατάξεως αυτής την υποχρέωση, αφενός, να αιτιολογεί την απόφαση περί καταγγελίας σύμφωνα με ορισμένο τύπο και, αφετέρου, να καταρτίζει προγενέστερο της εν λόγω αποφάσεως σχέδιο αναδιοργάνωσης·
- η θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΚ) 1400/2002 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες κάθπτων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας, αφεαυτής δεν καθιστούσε αναγκαία την αναδιοργάνωση του δικτύου διανομής ενός προμηθευτή κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1475/95. Εντούτοις, η θέση σε ισχύ αυτού ενδέχεται, σε συνάρτηση με τη συγκεκριμένη οργάνωση του δικτύου διανομής του κάθε προμηθευτή, να δημιουργήσει την ανάγκη για μεταβολές τέτοιας σπουδαιότητας, ώστε να συνιστούν πράγματι αναδιοργάνωση του εν λόγω δικτύου κατά την έννοια της διατάξεως αυτής. Εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια και στα διαιτητικά όργανα να εκτιμήσουν αν συντρέχει τέτοια περίπτωση, βάσει όλων των συγκεκριμένων στοιχείων της διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί.

(¹) ΕΕ C 143 της 11. 6. 2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Cour d'appel de Paris - Γαλλία- για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Harold Price κατά Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques

(Υπόθεση C-149/05) ⁽¹⁾

(Οδηγίες 89/48/ΕΟΚ και 92/51/ΕΟΚ — Εργαζόμενοι — Αναγνώριση επαγγελματικής εκπαίδευσης — Υποχρεωτική υποβολή σε δοκιμασία επάρκειας, χωρίς δυνατότητα επιλογής μεταξύ αυτής και της πραγματοποιήσεως πρακτικής ασκήσεως προσαρμογής — Δραστηριότητα εκουσιών πωλήσεων επίπλων με δημοπρασία)

(2006/C 261/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Harold Price

κατά

Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Cour d'appel de Paris — Ερμηνεία του άρθρου 4 της οδηγίας 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, σχετικά με ένα δεύτερο γενικό σύστημα αναγνώρισης της επαγγελματικής εκπαίδευσης, το οποίο συμπληρώνει την οδηγία 89/48/ΕΟΚ (ΕΕ L 209, σ. 25) — Δραστηριότητα διευθύνσεως εκουσιών πωλήσεων κινητών με δημοπρασία — Υποχρεωτική υποβολή σε δοκιμασία επάρκειας, χωρίς δυνατότητα επιλογής μεταξύ αυτής και της πραγματοποιήσεως πρακτικής ασκήσεως προσαρμογής

Διατακτικό της απόφασης

1) Η οδηγία 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, σχετικά με ένα δεύτερο γενικό σύστημα αναγνώρισης της επαγγελματικής εκπαίδευσης, το οποίο συμπληρώνει την οδηγία 89/48/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2001, δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση αιτούντος ο οποίος διαθέτει προσόντα όπως αυτά που επικαλείται ο προσφεύγων της κύριας δίκης και επιθυμεί να ασκήσει στη Γαλλία το επάγγελμα του διευθυντή εκουσιών πωλήσεων επίπλων με δημοπρασία.

Αντιθέτως, η οδηγία 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας πέντε ετών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/19, και ειδικότερα το άρθρο της 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', έχει εφαρμογή στην περίπτωση του εν λόγω αιτούντος, αν το επάγγελμα του διευθυντή εκουσιών πωλήσεων επίπλων με δημοπρασία στο κράτος μέλος στο οποίο ο εν λόγω αιτών απέκτησε τα προσόντα τα οποία επικαλείται δεν είναι νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο γ', της οδηγίας αυτής. Στο αιτούν δικαστήριο

απόκειται, αν παραστεί ανάγκη, να εξακριβώσει το στοιχείο αυτό.

2) Ένα επάγγελμα η πρόσβαση στο οποίο εξαρτάται από την κατοχή διπλώματος νομικών σπουδών διάρκειας δύο τουλάχιστον ετών αποτελεί επάγγελμα για την άσκηση του οποίου μπορεί να γίνει δεκτό ότι απαιτείται ακριβής γνώση του εθνικού δικαίου κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 89/48, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/19.

Δεν είναι αναγκαίο, για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής, η επίμαχη δραστηριότητα να περιλαμβάνει την παροχή συμβουλών και/ή συνδρομής επί του συνόλου του εθνικού δικαίου· αρκεί να αφορά εξειδικευμένο τομέα και να αποτελεί ουσιώδες και σταθερό στοιχείο της εν λόγω δραστηριότητας. Στο πλαίσιο αυτό, είναι αναγκαία, ειδικότερα, η αναφορά στη συνήθη πρακτική του επίμαχου επαγγέλματος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 132 της 28. 5. 2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof – Αυστρία– για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Rudi Heger GmbH κατά Finanzamt Graz-Stadt

(Υπόθεση C-166/05) ⁽¹⁾

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Φορολογική συνάφεια — Άρθρο 9 — Παροχή υπηρεσιών συναφών προς ακίνητο — Μεταβίβαση δικαιωμάτων αλιείας επί συγκεκριμένου τμήματος υδατινού ρεύματος)

(2006/C 261/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Rudi Heger GmbH

κατά

Finanzamt Graz-Stadt

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Verwaltungsgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, σ. 1) — Καθορισμός του τύπου φορολογήσεως — Έννοια της παροχής υπηρεσίας συναφούς προς ακίνητο — Μεταβίβαση εξ επαχθούς αιτίας δικαιωμάτων αλιείας σε συγκεκριμένο τμήμα ποταμού

Διατακτικό της απόφασης

Η μεταβίβαση δικαιώματος αλιείας υπό τη μορφή μεταβιβάσεως εξ επαχθούς αιτίας αδειών αλιείας αποτελεί παροχή υπηρεσιών συναφών προς ακίνητο, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοίωση φορολογική βάση.

(¹) JO C 143 du 11.6.2005

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln στις 3 Ιουλίου 2006 — Deutsche Post AG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, προσεπικληθείσα: Firma Marketing Service Magdebourg GmbH

(Υπόθεση C-287/06)

(2006/C 261/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Deutsche Post AG.

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προσεπικληθείσα: Firma Marketing Service Magdebourg GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 47, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 95 ΕΚ και το άρθρο 12, περίπτωση 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 97/67/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/39/ΕΚ της 10ης Ιουνίου 2002 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, την έννοια ότι, εάν ένας φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας εφαρμόζει ειδικά τιμολόγια για επιχειρήσεις πελάτιδες οι οποίες ωθούν τα ταχυδρομικά αντικείμενα στο ταχυδρομικό δίκτυο κατόπιν μιας πρώτης διαλογής, ο εν λόγω φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας είναι υποχρεωμένος να εφαρμόσει τα ειδικά αυτά τιμολόγια και έναντι επιχειρήσεων οι οποίες συλλέγουν τα ταχυδρομικά αντικείμενα από τον αποστολέα και τα προωθούν στο ταχυδρομικό δίκτυο στο ίδιο σημείο προσβάσεως και υπό τους ίδιους όρους όπως οι επιχειρήσεις πελάτιδες κατόπιν μιας πρώτης διαλογής, χωρίς ο φορέας αυτός να μπορεί να το αρνηθεί επικαλούμενος την υποχρέωσή του για παροχή της καθολικής υπηρεσίας;

(¹) ΕΕ L 176, σ. 21

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln (Γερμανία) στις 3 Ιουλίου 2006 — Deutsche Post AG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, προσεπικληθείσα: Citipost Gesellschaft für Kurier- und Postdienstleistungen mbH Hannover

(Υπόθεση C-288/06)

(2006/C 261/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Deutsche Post AG

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Προσεπικληθείσα: Citipost Gesellschaft für Kurier- und Postdienstleistungen mbH

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 47, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 95 ΕΚ και το άρθρο 12, περίπτωση 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 97/67/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/39/ΕΚ της 10ης Ιουνίου 2002 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, την έννοια ότι, εάν ένας φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας εφαρμόζει ειδικά τιμολόγια για επιχειρήσεις πελάτιδες οι οποίες ωθούν τα ταχυδρομικά αντικείμενα στο ταχυδρομικό δίκτυο κατόπιν μιας πρώτης διαλογής, ο εν λόγω φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας είναι υποχρεωμένος να εφαρμόσει τα ειδικά αυτά τιμολόγια και έναντι επιχειρήσεων οι οποίες συλλέγουν τα ταχυδρομικά αντικείμενα από τον αποστολέα και τα προωθούν στο ταχυδρομικό δίκτυο στο ίδιο σημείο προσβάσεως και υπό τους ίδιους όρους όπως οι επιχειρήσεις πελάτιδες κατόπιν μιας πρώτης διαλογής, χωρίς ο φορέας αυτός να μπορεί να το αρνηθεί επικαλούμενος την υποχρέωσή του για παροχή της καθολικής υπηρεσίας;

(¹) ΕΕ L 176, σ. 21

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln στις 3 Ιουλίου 2006 — Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, προσεπικληθείσα: Deutsche Post AG

(Υπόθεση C-289/06)

(2006/C 261/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Köln.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προσεπικληθείσα: Deutsche Post AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 47, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 95 ΕΚ και το άρθρο 12, περίπτωση 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 97/67/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/39/ΕΚ της 10ης Ιουνίου 2002 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, την έννοια ότι, εάν ένας φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας εφαρμόζει ειδικά τιμολόγια για επιχειρήσεις πελάτιδες οι οποίες ωθούν τα ταχυδρομικά αντικείμενα στο ταχυδρομικό δίκτυο κατόπιν μιας πρώτης διαλογής, ο εν λόγω φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας είναι υποχρεωμένος να εφαρμόσει τα ειδικά αυτά τιμολόγια και έναντι επιχειρήσεων οι οποίες συλλέγουν τα ταχυδρομικά αντικείμενα από τον αποστολέα και τα προωθούν στο ταχυδρομικό δίκτυο στο ίδιο σημείο προσβάσεως και υπό τους ίδιους όρους όπως οι επιχειρήσεις πελάτιδες κατόπιν μιας πρώτης διαλογής, χωρίς ο φορέας αυτός να μπορεί να το αρνηθεί επικαλούμενος την υποχρέωσή του για παροχή της καθολικής υπηρεσίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 176, σ. 21

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln στις 3 Ιουλίου 2006 — Firma Marketing Service Magdeburg GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland, προσεπικληθείσα: Deutsche Post AG

(Υπόθεση C-290/06)

(2006/C 261/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Firma Marketing Service Magdeburg GmbH.

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προσεπικληθείσα: Deutsche Post AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 47, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 95 ΕΚ και το άρθρο 12, περίπτωση 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 97/67/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/39/ΕΚ της 10ης Ιουνίου 2002 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, την έννοια ότι, εάν ένας φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας εφαρμόζει ειδικά τιμολόγια για επιχειρήσεις πελάτιδες οι οποίες ωθούν τα ταχυδρομικά αντικείμενα στο ταχυδρομικό δίκτυο κατόπιν μιας πρώτης διαλογής, ο εν λόγω φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας είναι υποχρεωμένος να εφαρμόσει τα ειδικά αυτά τιμολόγια και έναντι επιχειρήσεων οι οποίες συλλέγουν τα ταχυδρομικά αντικείμενα από τον αποστολέα και τα προωθούν στο ταχυδρομικό δίκτυο στο ίδιο σημείο προσβάσεως και υπό τους ίδιους όρους όπως οι επιχειρήσεις πελάτιδες κατόπιν μιας πρώτης διαλογής, χωρίς ο φορέας αυτός να μπορεί να το αρνηθεί επικαλούμενος την υποχρέωσή του για παροχή της καθολικής υπηρεσίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 176, σ. 21

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln (Γερμανία) στις 3 Ιουλίου 2006 — Deutsche Post AG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, προσεπικληθείσα: MDG Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH

(Υπόθεση C-291/06)

(2006/C 261/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Deutsche Post AG

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προσεπικληθείσα: MDG Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 47, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 95 ΕΚ και το άρθρο 12, περίπτωση 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 97/67/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 2002 ⁽¹⁾, την έννοια ότι, εάν ένας φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας εφαρμόζει ειδικά τιμολόγια για επιχειρήσεις πελάτιδες οι οποίες ωθούν τα ταχυδρομικά αντικείμενα στο ταχυδρομικό δίκτυο κατόπιν μιας πρώτης διαλογής, ο εν

λόγω φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας είναι υποχρεωμένος να εφαρμόσει τα ειδικά αυτά τιμολόγια και έναντι επιχειρήσεων οι οποίες συλλέγουν τα ταχυδρομικά αντικείμενα από τον αποστολέα και τα προωθούν στο ταχυδρομικό δίκτυο στο ίδιο σημείο προσβάσεως και υπό τους ίδιους όρους όπως οι επιχειρήσεις πελάτιδες κατόπιν μιας πρώτης διαλογής, χωρίς ο φορέας αυτός να μπορεί να το αρνηθεί επικαλούμενος την υποχρέωσή του για παροχή της καθολικής υπηρεσίας;

(¹) ΕΕ L 176, σ. 21.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichts Köln (Γερμανία) στις 3 Ιουλίου 2006 — Vedat Deniz κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας προσεπικληθείσα: Deutsche Post AG, vertreten durch den Vorstand

(Υπόθεση C-292/06)

(2006/C 261/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Vedat Deniz

Καθή: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προσεπικληθείσα: Deutsche Post AG,

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 47, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 95 ΕΚ και το άρθρο 12, περίπτωση 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 97/67/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 2002 (¹), την έννοια ότι, εάν ένας φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας εφαρμόζει ειδικά τιμολόγια για επιχειρήσεις πελάτιδες οι οποίες ωθούν τα ταχυδρομικά αντικείμενα στο ταχυδρομικό δίκτυο κατόπιν μιας πρώτης διαλογής, ο εν λόγω φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας είναι υποχρεωμένος να εφαρμόσει τα ειδικά αυτά τιμολόγια και έναντι επιχειρήσεων οι οποίες συλλέγουν τα ταχυδρομικά αντικείμενα από τον αποστολέα και τα προωθούν στο ταχυδρομικό δίκτυο στο ίδιο σημείο προσβάσεως και υπό τους ίδιους όρους όπως οι επιχειρήσεις πελάτιδες κατόπιν μιας πρώτης διαλογής, χωρίς ο φορέας αυτός να μπορεί να το αρνηθεί επικαλούμενος την υποχρέωσή του για παροχή της καθολικής υπηρεσίας;

(¹) ΕΕ L 176, σ. 21.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Ηνωμένο Βασίλειο), Queen's Bench Division (Administrative Court) στις 14 Ιουλίου 2006 — The International Association of Independent Tanker Owners (Intertanko), The International Association of Dry Cargo Shipowners (Intercargo), The Greek Shipping Co-operation Committee, Lloyd's Register, The International Salvage Union κατά Secretary of State for Transport

(Υπόθεση C-308/06)

(2006/C 261/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Ηνωμένο Βασίλειο), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: The International Association of Independent Tanker (Intertanko), The International Association of Dry Cargo Shipowners (Intercargo), The Greek Shipping Co-operation Committee, Lloyd's Register, The International Salvage Union

Καθού: Secretary of State for Transport

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σε σχέση με τα στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας, την αποκλειστική οικονομική ζώνη ή ισοδύναμη ζώνη κράτους μέλους και την ανοικτή θάλασσα, ερωτάται αν το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2005/35/ΕΚ (¹) είναι άκυρο στον βαθμό που η διάταξη αυτή περιορίζει τις προβλεπόμενες στο παράρτημα I, κανονισμός 11, περίπτωση β', της MARPOL 73/78 και στο Παράρτημα II, κανονισμός 6, περίπτωση β', της MARPOL 73/78 εξαιρέσεις στους πλοιοκτήτες, πλοιάρχους και στο πλήρωμα;
- 2) Σε σχέση με την αιγιαλίτιδα ζώνη κράτους μέλους:
 - a. ερωτάται αν το άρθρο 4 της οδηγίας είναι άκυρο στον βαθμό που η εν λόγω διάταξη απαιτεί από τα κράτη μέλη να θεωρούν τη βαρεία αμέλεια ως κριτήριο στοιχειοθετήσεως ευθύνης για την απόρριψη ρυπογόνων ουσιών, και/ή
 - β. ερωτάται αν το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας είναι άκυρο στον βαθμό που η εν λόγω διάταξη αποκλείει την εφαρμογή των περιλαμβανομένων στο παράρτημα I, κανονισμός 11, περίπτωση β', της MARPOL 73/78 και στο παράρτημα II, κανονισμός 6, περίπτωση β', της MARPOL 73/78 εξαιρέσεων;

- 3) Ερωτάται αν το άρθρο 4 της οδηγίας, το οποίο απαιτεί από τα κράτη μέλη τη θέσπιση εθνικής νομοθεσίας περιλαμβάνουσας τη βαρεία αμέλεια ως βάση για τη στοιχειοθέτηση ευθύνης και επιβάλλουσας κυρώσεις για απορρίψεις στην αιγιαλίτιδα ζώνη, προσβάλλει το δικαίωμα της αβλαβούς διελεύσεως το οποίο αναγνωρίζεται στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δικαίο της θάλασσας, και, σε καταφατική περίπτωση, αν το άρθρο 4 είναι υπό την έννοια αυτή άκυρο.
- 4) Ερωτάται αν η χρησιμοποιούμενη στο άρθρο 4 της οδηγίας έκφραση «βαρεία αμέλεια» παραβιάζει την αρχή της ασφαλείας δικαίου και, σε καταφατική περίπτωση, αν το άρθρο 4 είναι υπό την έννοια αυτή άκυρο;

(¹) Οδηγία 2005/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με τη ρύπανση από τα πλοία και τη θέσπιση κυρώσεων για παραβάσεις (ΕΕ L 255, σ. 11).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το House of Lords (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 17 Ιουλίου 2006 — Marks & Spencer plc. κατά Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise

(Υπόθεση C-309/06)

(2006/C 261/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

House of Lords

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Marks & Spencer plc

Καθού: Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Οσάκις, δυνάμει του άρθρου 28, παράγραφος 2, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ (¹) (τόσο πριν όσο και μετά την τροποποίησή της το 1992 με την οδηγία 92/77), ένα κράτος μέλος έχει διατηρήσει σε ισχύ, στην εσωτερική του νομοθεσία περί ΦΠΑ, απαλλαγή με παράλληλη επιστροφή του φόρου επί των εισροών όσον αφορά συγκεκριμένες παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών, έχει ο έμπορος ο οποίος προβαίνει στις εν λόγω παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών απευθείας δικαίωμα εκ του κοινοτικού δικαίου να φορολογηθεί με μηδενικό συντελεστή;
2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, οσάκις, δυνάμει του άρθρου 28, παράγραφος 2, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ (τόσο πριν όσο και μετά την τροποποίησή της το 1992 με την οδηγία 92/77), ένα κράτος μέλος έχει διατηρήσει σε ισχύ, στην εσωτερική του νομοθεσία περί ΦΠΑ, απαλλαγή με παράλληλη επιστροφή του φόρου επί των εισροών όσον αφορά συγκεκριμένες παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών, αλλά έχει ερμηνεύσει εσφαλμένως την

εθνική του νομοθεσία, με συνέπεια ότι ορισμένες παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που τυγχάνουν απαλλαγής με παράλληλη επιστροφή του φόρου επί των εισροών δυνάμει της εθνικής του νομοθεσίας υποβλήθηκαν σε φόρο με τον κανονικό συντελεστή, εφαρμόζονται οι γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, περιλαμβανομένης της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας, έτσι ώστε να παρέχουν στον έμπορο ο οποίος προέβη στις εν λόγω παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών δικαίωμα αναζητήσεως του φόρου που του επιβλήθηκε εσφαλμένως ως προς τις παραδόσεις ή παροχές αυτές;

3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ή στο δεύτερο ερώτημα, έχουν οι κοινοτικού δικαίου αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της φορολογικής ουδετερότητας κατ' αρχήν εφαρμογή, με αποτέλεσμα να παραβιάζονται αν δεν επιστραφεί στον εν λόγω έμπορο ολόκληρο το ποσό του φόρου που επιβλήθηκε εσφαλμένως επί των παραδόσεων αγαθών ή παροχών υπηρεσιών στις οποίες προέβη, εφόσον:

α) ο έμπορος θα πλούτιζε αδικαιολογήτως αν του επιστρεφόταν ολόκληρο το ποσό·

β) η εθνική νομοθεσία προβλέπει ότι ο πέραν του δέοντος καταβληθείς φόρος δεν μπορεί να επιστραφεί κατά το μέτρο που η επιστροφή θα συνεπαγόταν τον αδικαιολόγητο πλουτισμό του εμπόρου· αλλά

γ) η εθνική νομοθεσία δεν διαλαμβάνει διάταξη όπως η εκτεθείσα στο στοιχείο ii, για την περίπτωση των αξιώσεων των «δικαιούχων επιστροφής»; («Δικαιούχος επιστροφής» είναι ο υποκείμενος στον φόρο ο οποίος, σε συγκεκριμένη λογιστική περίοδο, δεν καταβάλλει ΦΠΑ στις αρμόδιες εθνικές αρχές, αλλά εισπράττει χρηματικό ποσό από αυτές, διότι, κατά την περίοδο αυτή, το ποσό του ΦΠΑ που δικαιούται να εκπέσει υπερβαίνει το ποσό του ΦΠΑ που οφείλει λόγω παραδόσεων αγαθών ή παροχών υπηρεσιών στις οποίες προέβη).

4. Επηρεάζεται η απάντηση στο τρίτο ερώτημα από το αν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία περί του ότι η διαφορετική μεταχείριση των εμπόρων που αξιώνουν την επιστροφή του πέραν του δέοντος καταβληθέντος φόρου επί των εκροών και των εμπόρων που αξιώνουν την έκπτωση επιπλέον ποσών φόρου επί των εισροών (λόγω δηλώσεως πέραν του δέοντος φόρου επί των εκροών) έχει προκαλέσει σημαντική οικονομική ζημία ή σημαντικό οικονομικό μειονέκτημα στην πρώτη κατηγορία εμπόρων και, αν ναι, κατά ποιον τρόπο;

5. Αν, στην περίπτωση που περιγράφεται στο ερώτημα 3, εφαρμόζονται οι κοινοτικού δικαίου αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της φορολογικής ουδετερότητας οι οποίες διαφορετικά θα παραβιάζονταν, επιβάλλει ή επιτρέπει το κοινοτικό δικαίο στα δικαστήρια να δέχονται, προς άρση των συνεπειών της διαφορετικής μεταχειρίσεως, την αξίωση του εμπόρου προς επιστροφή του πέραν του δέοντος καταβληθέντος φόρου, έτσι ώστε αυτός να πλουτίσει αδικαιολόγητα, ή επιβάλλουν ή επιτρέπουν στα δικαστήρια να διατάσσουν την κατ' άλλο τρόπο άρση των συνεπειών αυτών (και, αν ναι, κατά ποιον τρόπο);

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ΕΕ L 145, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Chemnitz (Γερμανία) στις 3 Αυγούστου 2006 — Matthias Zerche κατά Landkreis Mittweida

(Υπόθεση C-334/06)

(2006/C 261/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Chemnitz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Matthias Zerche

Καθού: Landkreis Mittweida

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος να μην αναγνωρίζει στην επικράτεια του δικαίωμα οδηγήσεως βάσει διπλώματος οδηγήσεως που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος στην περίπτωση κατά την οποία η άδεια οδηγήσεως του κατόχου του εκδοθέντος στην αλλοδαπή, εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, διπλώματος οδηγήσεως είχε προγενεστέρως αφαιρεθεί ή κατ' άλλον τρόπο ακυρωθεί στην ημεδαπή, εφόσον ο χρόνος αναμονής προ της χορηγήσεως νέας άδειας οδηγήσεως στην ημεδαπή ο οποίος είχε επιβληθεί στο πλαίσιο της εν λόγω αφαιρέσεως ή ακυρώσεως είχε συμπληρωθεί πριν από την έκδοση του διπλώματος οδηγήσεως σε άλλο κράτος μέλος και εφόσον προκύπτει βάσει αντικειμενικών δεδομένων (απουσία κατοικίας στο κράτος μέλος εκδόσεως του διπλώματος και απόρριψη της αιτήσεως επαναχορηγήσεως της άδειας οδηγήσεως στην ημεδαπή) ότι η κτήση της άδειας οδηγήσεως στην αλλοδαπή, εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, είχε ως αποκλειστικό σκοπό την περιγραφή των αυστηρών ουσιαστικών προϋποθέσεων της εθνικής διαδικασίας επαναχορηγήσεως διπλωμάτων οδηγήσεως, και ιδίως της ιατρικής-ψυχολογικής γνωματεύσεως;

(¹) ΕΕ L 237, σ. 1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Chemnitz (Γερμανία) στις 3 Αυγούστου 2006. — Steffen Schubert κατά Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis

(Υπόθεση C-335/06)

(2006/C 261/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Chemnitz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Steffen Schubert

Καθού: Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος, σύμφωνα με τα άρθρα 1, παράγραφος 2, και 8, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ⁽¹⁾, του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, να αξιώνει από τον κάτοχο διπλώματος οδηγήσεως που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος να υποβάλει στην εθνική αρχή αίτηση αναγνωρίσεως του δικαιώματός του να κάνει χρήση του διπλώματος αυτού στην ημεδαπή, εφόσον η άδεια οδηγήσεως του κατόχου του εκδοθέντος στην αλλοδαπή, εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, διπλώματος οδηγήσεως είχε προγενεστέρως αφαιρεθεί ή κατ' άλλον τρόπο ακυρωθεί στην ημεδαπή;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως:

2) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος να μην αναγνωρίζει στην επικράτεια του δικαίωμα οδηγήσεως βάσει διπλώματος οδηγήσεως που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος στην περίπτωση κατά την οποία η άδεια οδηγήσεως του κατόχου του εκδοθέντος στην αλλοδαπή, εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, διπλώματος οδηγήσεως είχε προγενεστέρως αφαιρεθεί ή κατ' άλλον τρόπο ακυρωθεί στην ημεδαπή, εφόσον ο χρόνος αναμονής προ της χορηγήσεως νέας άδειας οδηγήσεως στην ημεδαπή ο οποίος είχε επιβληθεί στο πλαίσιο της εν λόγω αφαιρέσεως ή ακυρώσεως είχε συμπληρωθεί πριν από την έκδοση του διπλώματος οδηγήσεως σε άλλο κράτος μέλος και εφόσον προκύπτει βάσει αντικειμενικών δεδομένων (απουσία κατοικίας στο κράτος μέλος εκδόσεως του διπλώματος και απόρριψη της αιτήσεως επαναχορηγήσεως της άδειας οδηγήσεως στην ημεδαπή) ότι η κτήση της άδειας οδηγήσεως στην αλλοδαπή, εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, είχε ως αποκλειστικό σκοπό την περιγραφή των αυστηρών ουσιαστικών προϋποθέσεων της εθνικής διαδικασίας επαναχορηγήσεως διπλωμάτων οδηγήσεως, και ιδίως της ιατρικής-ψυχολογικής γνωματεύσεως;

(¹) ΕΕ L 237, σ. 1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Chemnitz (Γερμανία) στις 3 Αυγούστου 2006 — Manfred Seuke κατά Landkreis Mittweida

(Υπόθεση C-336/06)

(2006/C 261/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Chemnitz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Manfred Seuke

Καθής: Landkreis Mittweida

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος, σύμφωνα με τα άρθρα 1, παράγραφος 2, και 8, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ (¹), του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, να αξιώνει από τον κάτοχο διπλώματος οδηγήσεως που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος να υποβάλει στην εθνική αρχή αίτηση αναγνώρισεως του δικαιώματός του να κάνει χρήση του διπλώματος αυτού στην ημεδαπή, εφόσον η άδεια οδηγήσεως του κατόχου του εκδοθέντος στην αλλοδαπή, εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, διπλώματος οδηγήσεως είχε προγενεστέρως αφαιρεθεί ή κατ' άλλον τρόπο ακυρωθεί στην ημεδαπή;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως:

2) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος να μην αναγνωρίζει στην επικράτειά του δικαίωμα οδηγήσεως βάσει διπλώματος οδηγήσεως που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος στην περίπτωση κατά την οποία η άδεια οδηγήσεως του κατόχου του εκδοθέντος στην αλλοδαπή, εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, διπλώματος οδηγήσεως είχε προγενεστέρως αφαιρεθεί ή κατ' άλλον τρόπο ακυρωθεί στην ημεδαπή, εφόσον ο χρόνος αναμονής προ της χορηγήσεως νέας άδειας οδηγήσεως στην ημεδαπή ο οποίος είχε επιβληθεί στο πλαίσιο της εν λόγω αφαιρέσεως ή ακυρώσεως είχε συμπληρωθεί πριν από την έκδοση του διπλώματος οδηγήσεως σε άλλο κράτος μέλος και εφόσον προκύπτει βάσει αντικειμενικών δεδομένων (απουσία κατοικίας στο κράτος μέλος εκδόσεως του διπλώματος και απόρριψη της αιτήσεως επαναχορηγήσεως της άδειας οδηγήσεως στην ημεδαπή) ότι η κτήση της άδειας οδηγήσεως στην αλλοδαπή, εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, είχε ως αποκλειστικό σκοπό την περιγραφή των αυστηρών ουσιαστικών προϋποθέσεων της εθνικής διαδικασίας επαναχορηγήσεως διπλωμάτων οδηγήσεως, και ιδίως της ιατρικής-ψυχολογικής γνωματεύσεως;

(¹) ΕΕ L 237, σ. 1

Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-338/06)

(2006/C 261/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun και R. Vidal Puig)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να μεταφέρει ορθώς στην εσωτερική του έννομη τάξη την οδηγία 77/91/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 58, δεύτερη παράγραφος, της συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταιρών και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες όσον αφορά τη σύσταση της ανωνύμου εταιρείας και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου της (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και ειδικότερα από:

- 1) το άρθρο της 42, σε συνδυασμό με το άρθρο 29, παράγραφοι 1 και 4, διότι το καθού παρέχει στη γενική συνέλευση τη δυνατότητα να αποφασίζει την έκδοση νέων μετοχών με αποκλεισμό του δικαιώματος προτιμιακής αναλήψεως σε τιμή κατώτερη της εύλογης αξίας τους·
- 2) το άρθρο της 29, παράγραφος 1, διότι το καθού παρέχει το δικαίωμα προτιμιακής αναλήψεως μετοχών στην περίπτωση αυξήσεως του καλυφθέντος κεφαλαίου σε μετρητά όχι μόνο στους μετόχους, αλλά και στους κατόχους ομολογιών μετατρέψιμων σε μετοχές·
- 3) το άρθρο της 29, παράγραφος 6, σε συνδυασμό με το άρθρο της 29, παράγραφος 1, διότι το καθού παρέχει το δικαίωμα προτιμιακής αναλήψεως τίτλων μετατρέψιμων σε μετοχές όχι μόνο στους μετόχους, αλλά και στους κατόχους ομολογιών μετατρέψιμων σε μετοχές προηγούμενων εκδόσεων·
- 4) το άρθρο της 29, παράγραφος 6, σε συνδυασμό με το άρθρο 29, παράγραφος 4, διότι το καθού δεν προέβλεψε ότι η γενική συνέλευση των μετόχων μπορεί να αποφασίσει τον αποκλεισμό του δικαιώματος προτιμιακής αναλήψεως ομολογιών μετατρέψιμων σε μετοχές·

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα άρθρα 158, 159 και 293 του βασιλικού διατάγματος 1564/1989, της 22ας Δεκεμβρίου 1989, με το οποίο θεσπίστηκε το κωδικοποιημένο κείμενο του νόμου περί Ανωνύμων Εταιριών (LSA), μεταφέρουν εσφαλμένως στην εσωτερική έννομη τάξη την οδηγία 77/91/ΕΟΚ για τους εξής λόγους:

- 1) το άρθρο 159(1)(c), δεύτερο εδάφιο, του LSA παραβαίνει το άρθρο 42, σε συνδυασμό με το άρθρο 29, παράγραφοι 1 και 4, της οδηγίας, καθόσον παρέχει στη γενική συνέλευση των μετόχων τη δυνατότητα να αποφασίζει την έκδοση νέων μετοχών με αποκλεισμό του δικαιώματος προτιμιακής αναλήψεως σε τιμή κατώτερη της αγοραίας αξίας τους·
- 2) το άρθρο 158(1) του LSA παραβαίνει το άρθρο 29, παράγραφος 1, της οδηγίας, καθόσον παρέχει το δικαίωμα προτιμιακής αναλήψεως μετοχών στην περίπτωση αυξήσεως του καλυφθέντος κεφαλαίου σε μετρητά όχι μόνο στους μετόχους, αλλά και στους κατόχους ομολογιών μετατρέψιμων σε μετοχές·
- 3) το άρθρο 158(1) του LSA παραβαίνει το άρθρο 29, παράγραφος 6, σε συνδυασμό με το άρθρο της 29, παράγραφος 1, της οδηγίας, καθόσον παρέχει το δικαίωμα προτιμιακής αναλήψεως τίτλων μετατρέψιμων σε μετοχές όχι μόνο στους μετόχους, αλλά και στους κατόχους μετατρέψιμων ομολογιών προηγούμενων εκδόσεων·

4) το άρθρο 293(2) του LSA παραβαίνει το άρθρο της 29, παράγραφος 6, σε συνδυασμό με το άρθρο 29, παράγραφος 4, της οδηγίας, καθόσον δεν προβλέπει ότι η γενική συνέλευση των μετόχων μπορεί να αποφασίσει τον αποκλεισμό του δικαιώματος προτιμησιακής αναλήψεως ομολογιών μετατρέψιμων σε μετοχές.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 17/001, σ. 44.

Αίτηση αναιρέσεως που ο J. C. Blom υπέβαλε στις 8 Αυγούστου 2006 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2006 στην υπόθεση T-87/94, J.C. Blom κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-344/06 P)

(2006/C 261/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: J. C. Blom (εκπρόσωποι: E. Rijnaeker Hordijk και S. C. H. Molin, advocaten)

Αναιρεσίβλητοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Μαΐου 2006 στην υπόθεση T-87/94, όπως διορθώθηκε με τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Μαΐου 2006 (T-87/94 REC), και, δικάζοντας επί της ουσίας, να δεχθεί την αγωγή του αναιρεσείοντος ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα έξοδα τόσο της δίκης ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναιρέσεως: το Πρωτοδικείο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως καθόσον αγνόησε το ουσιώδες μέρος των ισχυρισμών που ο J. C. Blom ανέπτυξε προφορικώς ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: το Πρωτοδικείο παρέβλεψε το ότι τα κοινοτικά όργανα ρητώς και ανεπιφυλάκτως έχουν αναγνωρίσει την ευθύνη της Κοινότητας έναντι των παραγωγών που βρίσκονται στη θέση του J. C. Blom. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο κακώς έκρινε ότι ο J. C. Blom δεν μπορεί να στηρίξει κανένα δικαίωμα σε οποιαδήποτε απόφαση των κοινοτικών οργάνων απλώς και μόνον λόγω του ότι δεν δέχθηκε την προσφορά που έγινε βάσει του κανονισμού 2187/93 (¹).

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί καθόσον το Πρωτοδικείο παρέβλεψε κατάφωρα την εμπιστοσύνη που τα κοινοτικά όργανα δημιούργησαν στους παραγωγούς SLOM 1983. Εφόσον δεν απαιτείται περαιτέρω έρευνα των πραγματικών περιστάσεων, ο J. C. Blom θεωρεί ότι το Δικαστήριο δύναται να κρατήσει την υπόθεση. Επικουρικώς, ζητεί να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Πρωτοδικείο.

Τρίτος λόγος αναιρέσεως: το Πρωτοδικείο χρησιμοποίησε εσφαλμένο κριτήριο σχετικά με τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της ζημίας του J. C. Blom και της παράνομης συμπεριφοράς της Κοινότητας.

Το Πρωτοδικείο παρέβλεψε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον από το γεγονός ότι στον J. C. Blom χορηγήθηκε οριστική ποσότητα αναφοράς δεν συνήγαγε ότι ο τελευταίος, πλην αποδείξεως του εναντίου, είχε την πρόθεση να συνεχίσει την παραγωγή μετά τη λήξη της δεσμευσεώς του να μη παραδίδει την παραγωγή του. Επιπλέον, η κρίση του Πρωτοδικείου ότι ο J. C. Blom δεν είχε την πρόθεση αυτή είναι ακατανόητη, ή τουλάχιστον ανεπαρκώς αιτιολογημένη, και συνιστά εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2187/93 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, για την προσφορά αποζημιώσεως σε ορισμένους παραγωγούς γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων, οι οποίοι εμποδίστηκαν προσωρινά να ασκήσουν τη δραστηριότητά τους (ΕΕ L 196, σ. 6).

Αναίρεση που άσκησαν στις 4 Σεπτεμβρίου 2006 οι Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliito MTK ry και MTK:n säätiö κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 22 Ιουνίου 2006 στην υπόθεση T-150/05, Markku Sahlstedt κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-362/06 P)

(2006/C 261/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείοντες: Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliito MTK ry και MTK:n säätiö (εκπρόσωπος: K. Marttinen)

Αντίδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα των αναιρεσιόντων

Οι αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέσει τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 22ας Ιουνίου 2006, T-150/05, με την οποία αυτό απέρριψε την προσφυγή των αναιρεσιόντων ως απαράδεκτη·
- να εκδικάσει την προσφυγή που ασκήθηκε στην υπόθεση T-150/05·
- να αποφανθεί επί της υποθέσεως και να δεχθεί τα κυρίως και επικουρικούς προβαλλόμενα αιτήματα της ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγής, δεχόμενο πλήρως την προσφυγή στην υπόθεση T-150/05·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα των διαδικασιών ενώπιον του Πρωτοδικείου και ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η επίμαχη απόφαση 2005/101/EK της Επιτροπής⁽¹⁾ δεν αφορά τους προσφεύγοντες «άμεσα» υπό την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ. Η απόφαση περί απορρίψεως της προσφυγής ως απαράδεκτης πάσχει νομικά και είναι αναρτετα για τους εξής λόγους:

1) Άμεση μεταβολή της νομικής θέσεως.

Το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽²⁾, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, κρίνοντας ότι η απόφαση της Επιτροπής δεν παράγει άμεσα έννομα αποτελέσματα έναντι των προσφευγόντων. Όμως, οι προσφεύγοντες και νυν αναιρεσιόντες διατείνονται ότι υπήρξε άμεση μεταβολή της νομικής τους θέσεως, διότι η επίμαχη απόφαση:

- i. επέχει θέση τελικής αποφάσεως περί ειδικής ζώνης προστασίας·
- ii. επιβάλλει στους ιδιοκτήτες γης απαγόρευση υποβαθμίσεως και
- iii. επιβάλλει υποχρέωση εκτιμήσεως όσον αφορά κάθε σχετικό σχέδιο.

2) Αυτόματη επέλευση των αποτελεσμάτων της αποφάσεως.

Το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 6 κρίνοντας επίσης ότι για την επέλευση των νομικών αποτελεσμάτων της αποφάσεως της Επιτροπής απαιτείται η λήψη μέτρων εκ μέρους του κράτους μέλους, το οποίο διαθέτει εξουσία εκτιμήσεως. Κατά την άποψη των αναιρεσιόντων όμως, η ίδια η απόφαση της Επιτροπής παράγει μερικώς άμεσα αποτελέσματα, όπως είναι η απαγόρευση υποβαθμίσεως και η υποχρέωση εκτιμήσεως, τα οποία επέρχονται αυτομάτως χωρίς κάποιο μέτρο από πλευράς κράτους μέλους.

3) Έλλειψη αποτελεσματικού μέσου ένδικης προστασίας.

Σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, στις διοικητικές διαδικασίες και ενώπιον των δικαστηρίων υφίσταται η δυνατότητα εκατέρωθεν προβολής απόψεων. Σύμφωνα με την εν λόγω θεμελιώδη αρχή, οι πολίτες πρέπει να έχουν στην πράξη δικαίωμα προσφυγής ή κάποιο αποτελεσματικό μέσο ένδικης προστασίας κατά των πράξεων που τους θίγουν. Αν οι προσφεύγοντες στερηθούν του δικαιώματος προσφυγής, τότε, στο πλαίσιο της ως άνω υποθέσεως, δεν θα έχουν καμία δυνατότητα να προσβάλουν την απόφαση των αρμοδίων αρχών η οποία περιέλαβε τις εκτάσεις

τους στο δίκτυο Natura 2000 και προέβλεπε την απαγόρευση υποβαθμίσεως και την υποχρέωση εκτιμήσεως. Το ανακύπτον ζήτημα αφορά την απόφαση με την οποία ελήφθη η τελική απόφαση σχετικά με τη νομική κατάσταση των ζωνών Natura 2000.

⁽¹⁾ ΕΕ L 40, σ. 1

⁽²⁾ ΕΕ 1992, L 206, σ. 7

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Σεπτεμβρίου 2006 η Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 5 Ιουλίου 2006 στην υπόθεση T-357/05, Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-363/06 P)

(2006/C 261/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana (εκπρόσωποι: J. V. Sánchez-Tarazaga Marcelino, Iñtrado, C. Fernández Vicién και I. Moreno-Tapia Rivas, abogados)

Αντίδικος στην αναρτετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να κρίνει την παρούσα αίτηση παραδεκτή και βάσιμη
- Να ανατρέσει τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Ιουλίου 2006
- Να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου αυτό να κρίνει την αρχικώς ασκηθείσα προσφυγή παραδεκτή και να συνεχίσει τη δίκη
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή του συνόλου των εξόδων της παρούσας διαδικασίας

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση βασίζεται στους εξής λόγους:

Το ΠΕΚ υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο: Το ΠΕΚ παρέβη τη Συνθήκη ΕΚ, ειδικότερα, το Πρωτόκολλο το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας περί του οργανισμού του Δικαστηρίου (το οποίο, κατά το άρθρο 311 της Συνθήκης ΕΚ, αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της), συγκεκριμένα, του άρθρου 19 αυτού, το οποίο ορίζει τα κριτήρια τα οποία πρέπει να διέπουν τους εκπροσώπους των διαδίκων ενώπιον των κοινοτικών δικαιοδοτικών οργάνων.

Το ΠΕΚ παρέβη τους ουσιώδεις διαδικαστικούς τύπους καθόσον δεν χορήγησε στην αιτούσα προθεσμία τακτοποίησης του δικογράφου κατά παράβαση του άρθρου 44, παράγραφος 6 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 111 που αναφέρεται στις δικαστικές διατάξεις, και δεν έδωσε τη δυνατότητα στην αιτούσα να διατυπώσει την άποψή της προτού κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη, κατά παραβίαση της αρχής της αντιδικίας που πρέπει να διέπει κάθε δίκη.

Το ΠΕΚ παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων διότι δεν αναγνώρισε στον *letrado* της *Generalidad Valenciana* το δικαίωμα το οποίο δεν αμφισβητήθηκε, σε προηγούμενες περιπτώσεις, για εκπροσώπους οι οποίοι παρέστησαν ενώπιον των κοινοτικών δικαιοδοτικών οργάνων υπό την ίδια ιδιότητα όπως αυτός.

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-367/06)

(2006/C 261/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: N. Yerrell)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται προς συμμόρφωση με την οδηγία 2003/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003 για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία και
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας έληξε στις 23 Σεπτεμβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 235, 23/9/2003, σ. 10 έως 21

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-369/06)

(2006/C 261/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. Scharf και K. Gross)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη μεταφέροντας στο εσωτερικό της δίκαιο την οδηγία 2000/52/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 2000, για την τροποποίηση της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ περί της διαφάνειας των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημόσιων επιχειρήσεων⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει τόσο από το άρθρο 2 της οδηγίας όσο και από το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ.
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 31 Ιουλίου 2001.

⁽¹⁾ ΕΕ L 193, σ. 75.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2006

(Υπόθεση C-370/06)

(2006/C 261/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Maidani και P. Andrade)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/24/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων, και, πάντως, μη γνωστοποιώντας τις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία συμμορφώσεως έληξε στις 5 Μαΐου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 125, σ. 15

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 2006

(Υπόθεση C-375/06)

(2006/C 261/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Caeiros και B. Schima)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- κυρίως, να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/105/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 της προαναφερθείσας οδηγίας 2003/105/ΕΚ·
- επικουρικός, να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη ενημερώνοντας αμέσως την Επιτροπή περί της θεσπίσεως τέτοιων μέτρων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 της προαναφερθείσας οδηγίας 2003/105/ΕΚ·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία συμμορφώσεως έληξε την 1^η Ιουλίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L 345, σ. 97

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 2006

(Υπόθεση C-376/06)

(2006/C 261/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Caeiros και J.-B. Laignelot)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Κυρίως, να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/42/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13 της προαναφερθείσας οδηγίας 2001/42/ΕΚ·
- επικουρικός, να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη ενημερώνοντας αμέσως την Επιτροπή περί της θεσπίσεως τέτοιων μέτρων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη διάταξη του άρθρου 13 της προαναφερθείσας οδηγίας 2001/42/ΕΚ·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία συμμορφώσεως έληξε στις 21 Ιουλίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 197, σ. 30

Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας**(Υπόθεση C-377/06)**

(2006/C 261/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: I. Koskinen και J.-B. Laiguelot)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, όσον αφορά την περιφέρεια Ahvenanmaa (νήσων Åland), για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση, όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/EOK και 96/61/EK του Συμβουλίου (¹), ή μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τα σχετικά μέτρα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 25 Ιουνίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 156 της 25.6.2003, σ. 17.**Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Conseil d'Etat (Βέλγιο) στις 15 Σεπτεμβρίου 2006 — Clear Channel Belgium S.A. κατά του Δήμου της Λιέγης****(Υπόθεση C-378/06)**

(2006/C 261/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'Etat (Βέλγιο)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Clear Channel Belgium SA

Καθού: Δήμος της Λιέγης

Παρεμβαίνουσα: J. C. Decaux Belgium SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείει την εφαρμογή της οδηγίας 92/50/EOK του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (¹), σύμβαση χαρακτηρισθείσα ως «παραχώρηση δημόσιας υπηρεσίας», εφόσον η σύμβαση αυτή, ανεξαρτήτως της χορηγήσεως από τη δημόσια αρχή υπέρ του αντισυμβαλλομένου της του αποκλειστικού δικαιώματος κερδοφόρου εκμεταλλεύσεως του διαφημιστικών πινακίδων του αστικού εξοπλισμού, που έχει τεθεί στη διάθεση της δημόσιας αρχής, προβλέπει την παροχή από τον αντισυμβαλλόμενο ορισμένων υπηρεσιών υπέρ της αρχής αυτής (διάθεση του αστικού εξοπλισμού, διάθεση χώρων για την τοποθέτηση αφισών δημοτικού περιεχομένου);
- 2) Μπορεί ο επαχθής χαρακτήρας της παροχής υπηρεσιών υπέρ της δημόσιας αρχής, ελλείψει καταβολής αντιτίμου με την κλασσική έννοια του όρου, να συνίσταται στο γεγονός ότι η δημόσια αρχή παραιτείται των εσόδων από τις διαφημίσεις από τα οποία θα έπρεπε, όπως εν προκειμένω, να αφαιρεθούν οι χρηματικές και υλικές αντιστάθμισεις και τα τέλη αφισοκολλησεως, που προβλέπονται στη σύμβαση;
- 3) Ασκεί επίδραση, για την εφαρμογή της προαναφερθείσας οδηγίας, ο κύριος ή παρεπόμενος χαρακτήρας των διαφόρων υποχρεώσεων που προβλέπονται στη σύμβαση;

⁽¹⁾ ΕΕ L 209, της 24.7.1992, σ. 1.**Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας****(Υπόθεση C-381/06)**

(2006/C 261/33)

Γλώσσα διαδικασίας: ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και J. Enegren)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2002/14/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 2002 περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλευσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2002/14/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 23 Μαρτίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 80 της 23.3.2002, σ. 29

Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-388/06)

(2006/C 261/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: W. Mölls)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για συμμόρφωθεί προς την οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει την Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/96/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 283 της 31.10.03, σ. 51.

Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-389/06)

(2006/C 261/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: C. O'Reilly)

Καθής: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη λαμβάνοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/9/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη⁽¹⁾ ή εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2003/9/ΕΚ έληξε στις 6 Φεβρουαρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 31 της 6.2.2003, σ. 18.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Τοποθέτηση σε τμήματα των N. Wahl και M. Prek

(2006/C 261/36)

Κατά τη συνεδρίαση της 9ης Οκτωβρίου 2006, η Ολομέλεια του Πρωτοδικείου αποφάσισε, κατόπιν της αναλήψεως των καθηκόντων των δικαστών N. Wahl και M. Prek, να τροποποιήσει ως ακολούθως την από 5 Ιουλίου 2006 απόφαση της περί τοποθέτησεως των δικαστών στα τμήματα:

Για την περίοδο από 9 Οκτωβρίου 2006 έως 31 Αυγούστου 2007 οι δικαστές τοποθετούνται ως εξής:

στο πρώτο πενταμελές τμήμα:

B. Vesterdorf, πρόεδρος τμήματος, J.D. Cooke, R. García-Valdecasas, I. Labucka και M. Prek, δικαστές·

στο πρώτο τριμελές τμήμα:

J.D. Cooke, πρόεδρος τμήματος, R. García-Valdecasas, I. Labucka και M. Prek, δικαστές·

στο τέταρτο πενταμελές τμήμα:

H. Legal, πρόεδρος τμήματος, I. Wiszniewska-Białecka, V. Vadaralas, E. Moavero Milanesi και M. Wahl, δικαστές·

στο τέταρτο τριμελές τμήμα:

H Legal, πρόεδρος τμήματος

α) V. Vadaralas και M. Wahl, δικαστές

β) I. Wiszniewska-Białecka και E. Moavero Milanesi, δικαστές

Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2006 — Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-206/06)

(2006/C 261/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Total SA και Elf Aquitaine (Courbevoie, Γαλλία) (εκπρόσωποι: E. Morgan de Rivery, δικηγόρος, και S. Thibault-Liger, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών:

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- κυρίως, να ακυρώσει τα άρθρα 1, στοιχεία γ' και δ', 2, στοιχεία β', 3 και 4 της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 2098 τελικό της 31ης Μαΐου 2006,
- επικουρικός, να τροποποιήσει το άρθρο 2, στοιχείο β', της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 2098 τελικό, της 31ης Μαΐου 2006, καθόσον επιβάλλει από κοινού και εις ολόκληρο

στην Arkema SA, στην Altuglas International SA και στην Altumax Europe SAS πρόστιμο 219,13125 εκατομμυρίων ευρώ, από τα οποία η Total SA και η Elf Aquitaine οφείλουν από κοινού και εις ολόκληρον να καταβάλουν αντιστοίχως 140,4 εκατομμύρια ευρώ και 181,35 εκατομμύρια ευρώ, και να μειώσει το ποσόν του επίμαχου προστίμου σε προσήκον ύψος,

- εν πάση περιπτώσει να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2006) 2098 τελικό της Επιτροπής, της 31ης Μαΐου 2006, με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι επιχειρήσεις που είναι αποδέκτες της αποφάσεως, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται οι προσφεύγουσες, παρέβησαν το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F/38.645 — Μεθακρυλικά), μετέχοντας σε ένα σύνολο συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των μεθακρυλικών οξέων που συνίστανται σε συζητήσεις σχετικά με τις τιμές, στη σύναψη, εφαρμογή και παρακολούθηση συμφωνιών σχετικά με τις τιμές, στην ανταλλαγή σημαντικών από εμπορικής απόψεως πληροφοριών και εμπιστευτικών πληροφοριών σχετικά με την αγορά ή/και τις επιχειρήσεις, καθώς και στη συμμετοχή σε τακτικές συναντήσεις και σε άλλες επαφές για τη διευκόλυνση της παραβάσεως. Επικουρικός, ζητούν τη μείωση του ύψους του προστίμου που επιβλήθηκε στη θυγατρική τους εταιρία, για την οποία υπέχουν από κοινού και εις ολόκληρο ευθύνη.

Η προσφυγή στηρίζεται κυρίως σε εννέα λόγους ακυρώσεως.

Ο πρώτος λόγος αντλείται από την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και την παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε μετά την περάτωση μιας διοικητικής διαδικασίας κατά την οποία δεν μπόρεσαν να προβάλουν επωφελώς την άμυνά τους, στο βαθμό που η Επιτροπή δεν ανέλαβε, κατά παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων, το βάρος αποδείξεως το οποίο έφερε.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, η οποία κατά τις προσφεύγουσες είναι ενισχυμένη λόγω του ότι, κατ' αυτές, η θέση που έλαβε η Επιτροπή είναι νέα. Ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον τις καταδικάζει για την επίμαχη παράβαση την οποία διέπραξε η θυγατρική τους εταιρία, στηρίζει τον καταλογισμό της ευθύνης στο τεκμήριο και μόνο της καθοριστικής επιρροής των προσφευγουσών επί της θυγατρικής τους εταιρίας, με το αιτιολογικό ότι κατέχουν το 100 % περίπου του κεφαλαίου της, χωρίς να ληφθούν υπόψη κάποια πραγματικά περισσότερα που θα δικαιολογούσαν ή θα αντέκρουαν το ως άνω τεκμήριο. Επιπλέον, ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει ορισμένες αντιφάσεις που προκύπτουν από τη σύγκριση μεταξύ της εννοίας της επιχειρήσεως ως οικονομικής μονάδας υπεύθυνης για μια παράβαση και της εννοίας της επιχειρήσεως ως νομικής οντότητας αποδέκτη μιας αποφάσεως. Στο πλαίσιο αυτού του λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προσάπτουν επίσης στην Επιτροπή ότι παρέλειψε να απαντήσει επαρκώς στα επιχειρήματά τους σχετικά με την αυτοτέλεια της θυγατρικής τους εταιρίας.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παραβίασε με την απόφασή της τον ενιαίο χαρακτήρα της εννοίας της επιχειρήσεως κατά το άρθρο 81 ΕΚ και 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 (1).

Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη τους κανόνες που διέπουν τον καταλογισμό στις μητρικές εταιρίες των παραβάσεων που έχει διαπράξει η θυγατρική εταιρία τους. Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τον περιορισμό της εξουσίας της όσον αφορά τον καθορισμό του κριτηρίου του καταλογισμού, υιοθετώντας μια εσφαλμένη ερμηνεία της σχετικής νομολογίας και ερχόμενη σε αντίθεση προς την προηγούμενη πρακτική της όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων στον τομέα αυτό. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή παραβίασε επιπλέον την αρχή της αυτονομίας του νομικού προσώπου.

Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την παραβίαση των ουσιωδών αρχών που αναγνωρίζονται από το σύνολο των κρατών μελών και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της κοινοτικής έννομης τάξης, όπως είναι η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, η αρχή της ευθύνης εξ ίδιας πράξεως, η αρχή του προσωποπαγούς των ποινών καθώς και η αρχή της νομιμότητας.

Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως.

Ο έβδομος λόγος αντλείται από την εκ μέρους της Επιτροπής παραβίαση της αρχής της ασφαλείας δικαίου όσον αφορά τις προσφεύγουσες.

Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά κατάχρηση εξουσίας, καθόσον τους καταλογίζει την ευθύνη της επίδικης συμπράξεως και τις καταδικάζει στην καταβολή του προστίμου εις ολόκληρο με τη θυγατρική τους εταιρία.

Με ένα ένατο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παραβίασε ορισμένες θεμελιώδεις αρχές που διέπουν τον καθορισμό των προστίμων, όπως είναι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον δεν εφάρμοσε την μείωση κατά 25 % του αρχικού ποσού που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες, ενώ εφάρμοσε τη μείωση αυτή σε έναν άλλο αποδέκτη της προσβαλλομένης αποφάσεως λόγω του ότι δεν γνώριζε τη συνολική παράβαση. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν επίσης την παραβίαση των θεμελιωδών αρχών του τεκμηρίου αθωότητας και της ασφαλείας δικαίου που προκύπτει, κατ' αυτές, από το ότι δεν ελήφθη υπόψη ο περιορισμός της εξουσίας της Επιτροπής όσον αφορά τη συνεκτίμηση του αποτρεπτικού αποτελέσματος.

Επικουρικός, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη θυγατρική τους εταιρία, και για την καταβολή του οποίου υπέχουν από κοινού και εις ολόκληρο υποχρέωση, πρέπει να μειωθεί στο προσήκον επίπεδο. Ζητούν να τύχουν μείωσες κατά 25 % του αρχικού ποσού του προστίμου, λόγω του ότι αγνοούσαν την παράβαση, καθώς και να τύχουν ελαφρυντικών περιστάσεων, καθόσον καταδικάστηκαν σχεδόν ταυτόχρονα σε σημαντικά πρόστιμα σε δύο παρόμοιες υποθέσεις.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 4 Αυγούστου 2006 — Eurorig κατά ΓΕΕΑ (EUROPIG)

(Υπόθεση T-207/06)

(2006/C 261/38)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Eurorig (Josselin, Γαλλία) (Εκπρόσωπος: D. Masson, avocat)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 31ης Μαΐου 2006 (R 1425/2005-4)
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «EUROPIG», για προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 (αίτηση υπ' αριθ. 3 816 691)

Απόφαση του εξεταστή: Άρνηση καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' και γ', καθώς και των παραγράφων 2 και 3 του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό των υποδηλούμενων προϊόντων, ότι είναι πλήρως διακριτικό και ότι, εν πάση περιπτώσει, η ονομασία «Eurorig» απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσης της.

Προσφυγή της 26ης Αυγούστου 2006 — Budějovický Budvar κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUD)

(Υπόθεση T-225/06)

(2006/C 261/39)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Budějovický Budvar, národní podnik (České Budějovice, Δημοκρατία της Τσεχίας) (Εκπρόσωπος: F. Fajgenbaum, avocat)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Anheuser-Busch, Incorporated

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο

- Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση που εκδόθηκε στις 14 Ιουνίου 2006 από το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ .
- να απορρίψει την αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος «BUD» 1 603 539 για προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 32 και 33 .
- να αναπέμψει την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στο ΓΕΕΑ .
- Να καταδικάσει την εταιρία Anheuser-Busch στην πληρωμή του συνόλου των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Anheuser-Busch Incorporated

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «BUD» για προϊόντα των κλάσεων 32 και 33 — αίτηση για την καταχώριση σήματος υπ' αριθμόν 1 603 539

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Δικαίωμα στην προστατευμένη ονομασία προελεύσεως «BUD» για την υποδήλωσι μπίρας

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 ⁽¹⁾ καθώς και του άρθρου 20 του κανονισμού εφαρμογής 2868/95 ⁽²⁾, διότι το τμήμα προσφυγών έκρινε αναρμοδίως επί του κύρους της ονομασίας προελεύσεως που επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της ανακοπής της. Προβάλλει επίσης τον ισχυρισμό ότι το σημείο «BUD» αποτελεί ονομασία προελεύσεως η οποία προστατεύεται στη Γαλλία και στην Αυστρία. Η προσφεύγουσα επικαλείται εξάλλου εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 καθόσον, κατ' αυτή, η ονομασία προελεύσεως «BUD» αποτελεί σημείο που χρησιμοποιείται στις συναλλαγές.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1)

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1)

Προσφυγή της 29ης Αυγούστου 2006 — REWE-Zentral κατά ΓΕΕΑ (Port Louis)

(Υπόθεση T-230/06)

(2006/C 261/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: REWE-Zentral AG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kinkeldey και A. Lehmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 21ης Ιουνίου 2006 (υπόθεση R 25/2006-1) σχετικά με την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος PORT LOUIS υπ' αριθ. 003 664 133,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα Port Louis για προϊόντα των κλάσεων 18, 24 και 25 (αίτηση υπ' αριθ. 3 664 133).

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾ για τον λόγο ότι το σήμα που αφορά η αίτηση μπορεί να καταχωρηθεί, καθώς και παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ.1).

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2006 — Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-231/06)

(2006/C 261/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: H.G. Sevenster και D.J.M. de Grave)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2006) 2084 τελικό της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2006, σχετικά με την από τις Κάτω Χώρες ad hoc χρηματοδότηση των ολλανδικών δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών φορέων (φάκελος κρατικών ενισχύσεων αριθ. C 2/2004, πρώην NN 170/2003), εξαιρουμένου του άρθρου 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως αυτής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το προσφεύγον προβάλλει, πρώτον, παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον στην επίμαχη απόφαση η Επιτροπή παρέκκλιने σημαντικά από την απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 2004⁽¹⁾ με την οποία κίνησε την επίσημη έρευνα. Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι τροποποιήθηκαν το αντικείμενο της έρευνας και η μέθοδος υπολογισμού της υπερβολικής αντιστάθμισης.

Το προσφεύγον προβάλλει, δεύτερον, παράβαση του άρθρου 88, παράγραφοι 1, 2 και 3, ΕΚ, του άρθρου 1, στοιχείο β', του κανονισμού 659/1999⁽²⁾ και του άρθρου 253 ΕΚ, καθόσον η Επιτροπή εσφαλμένως ερμήνευσε και εφάρμοσε τις έννοιες της νέας και της υφισταμένης ενισχύσεως.

Κατά το προσφεύγον, η Επιτροπή κακώς χαρακτήρισε ως νέα ενίσχυση τις πληρωμές από ορισμένους πόρους και ορισμένα αποθεματικά. Έτσι, η Επιτροπή παρέβλεψε το ότι οι πληρωμές αυτές, ακριβώς όπως η τακτική χρηματοδότηση των δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών φορέων, αποτελούν μέρος του προϋπολογισμού για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως και δεν συνιστούν έκτακτη δημόσια δαπάνη. Κατά το προσφεύγον, η μοναδική διαφορά που έχουν οι πληρωμές αυτές, δηλαδή το γεγονός ότι γίνονται για ειδικούς σκοπούς, δεν είναι λόγος να διακρίθουν από την υπόλοιπη δημόσια χρηματοδότηση.

Το προσφεύγον ισχυρίζεται επίσης ότι η Επιτροπή εσφαλμένως εφάρμοσε την έννοια της υφισταμένης ενισχύσεως όταν θεώρησε ως νέα ενίσχυση υπέρ ενός συντονιστικού φορέα, του NOS, την απόδοση στον φορέα αυτόν μέρους των αποθεματικών των αυτοτελών εθνικών δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών φορέων. Κατά το προσφεύγον, τα σχετικά αποθεματικά δημιουργήθηκαν με την ετήσια χρηματοδότηση, η οποία αποτελεί υφιστάμενη ενίσχυση, και απλώς και μόνο με τη μεταφορά προς τον NOS δεν έχασαν τον πιο πάνω χαρακτήρα της υφισταμένης ενισχύσεως.

Επικουρικά, το προσφεύγον προβάλλει παράβαση του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ, προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ λόγω του τρόπου που η Επιτροπή υπολόγισε την υπερβολική αντιστάθμιση των δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών φορέων.

Κατά το προσφεύγον, η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι η χρηματοδότηση δεν συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας. Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή πρώτα έκρινε ότι η χρηματοδότηση δεν οδήγησε σε μορφές συμπεριφοράς στρεβλωτικές του ανταγωνισμού στις αγορές. Έτσι, κατά το προσφεύγον, δεν μπορεί να γίνει λόγος για υπερβολική αντιστάθμιση, οπότε εν προκειμένω δεν είναι αναγκαία η αναζήτηση.

Στη συνέχεια, η Επιτροπή καθόρισε το ποσό που πρέπει να επιστραφεί από τους πόρους του NOS που δημιουργήθηκαν με αποθεματικά των δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών φορέων. Ωστόσο, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή θεώρησε δεδομένο ότι το ποσό αυτό εξακολουθούσε να βρίσκεται στα αποθεματικά του NOS, ενώ στην πραγματικότητα είχε σε μεγάλο μέρος διατεθεί σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ίσχυαν σχετικά.

Επίσης, η Επιτροπή όρισε ότι το ποσό των αποθεματικών το οποίο οι αυτοτελείς ραδιοτηλεοπτικοί φορείς μετέφεραν στον NOS πρέπει να επιστραφεί ολόκληρο. Έτσι, κατά το προσφεύγον, η Επιτροπή παρέκκλιने χωρίς αιτιολογία από την πάγια πρακτική της να επιτρέπει τη μέχρι 10 % υπερβολική αντιστάθμιση.

⁽¹⁾ ΕΕ 2004 C 61, σ. 8.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή/αγωγή της 28ης Αυγούστου 2006 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-232/06)

(2006/C 261/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα/ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Ν. Κεραμιδάς, δικηγόροι)

Καθής/εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας/ενάγουσας

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΓΔ Φορολογίας και Τελωνειακής Ενώσεως (TAXUD) με την οποία δεν επελέγη η προσφορά της προσφεύγουσας και ανατέθηκε η εκτέλεση της συμβάσεως στον επιλεγέντα ανάδοχο·
- να καταδικάσει τη ΓΔ Φορολογίας και Τελωνειακής Ενώσεως στην καταβολή των δικαστικών και άλλων εξόδων της προσφεύγουσας, ακόμη και αν απορριφθεί η υπό κρίση προσφυγή/αγωγή·
- να υποχρεώσει τη ΓΔ Φορολογίας και Τελωνειακής Ενώσεως να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα εξαιτίας της συμμετοχής της στη διαδικασία του επίμαχου διαγωνισμού.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή/αγωγή της η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της ΓΔ Φορολογίας και Τελωνειακής Ενώσεως, της 19ης Ιουνίου 2006, με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά που υπέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο ανοιχτής διαδικασίας κατόπιν της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών TAXUD/2005/AO-001 περί παροχής υπηρεσιών για τον καθορισμό προδιαγραφών, την ανάπτυξη, συντήρηση και υποστήριξη τελωνειακών συστημάτων πληροφορικής των σχεδίων πληροφορικής της Γενικής Διευθύνσεως Φορολογίας και Τελωνειακής Ενώσεως «CUST-DEV» (ΕΕ 2005/S 117-115222) και ανατέθηκε η εκτέλεση της συμβάσεως σε άλλον υποψήφιο.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, στο πλαίσιο του εν λόγω διαγωνισμού, η ΓΔ Φορολογίας και Τελωνειακής Ενώσεως δεν τήρησε τις διαδικαστικές απαιτήσεις του δημοσιονομικού κανονισμού και των κανόνων εφαρμογής του, με αποτέλεσμα την άνιση μεταχείριση των υποψηφίων και την παραβίαση των αρχών της διαφάνειας και της χρηστής διοικήσεως. Επιπλέον, η απόφαση της ΓΔ Φορολογίας και Τελωνειακής Ενώσεως περιείχε προδήλως πεπλανημένες εκτιμήσεις και, κατά την προσφεύγουσα, υπερέβη κατά πολύ το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτουν τα κοινοτικά όργανα κατά την αξιολόγηση των προσφορών.

Προσφυγή της 26ης Αυγούστου 2006 — Casa Editorial El Tiempo κατά ΓΕΕΑ — Instituto Nacional de Meteorología (EL TIEMPO)

(Υπόθεση T-233/06)

(2006/C 261/43)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Casa Editorial El Tiempo, S.A. (Bogotá, Κολομβία) (Εκπρόσωπος: A. Fernández Lerroux, abogado)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Instituto Nacional de Meteorología

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 22ας Ιουνίου 2006, επί της αποφάσεως R-0760/2005-4.
- να καταδικάσει το καθού και τον αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Casa Editorial El Tiempo, S.A.

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: λεκτικό σήμα «EL TIEMPO» (αίτηση 1.685.056), για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 35, 38 και 41.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: INSTITUTO NACIONAL DE METEOROLOGÍA

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Λεκτικά σήματα «EL TIEMPO» για δημοσιεύσεις (μη καταχωρισμένο, αλλά παγκοίνως

γνωστό), «TELETIEMPO», για προϊόντα της κλάσεως 16 (1.902.923) και υπηρεσίες της κλάσεως 38 (2.217.494), και «TELETIEMPO INSTITUTO NACIONAL DE METEOROLOGÍA», για υπηρεσίες των κλάσεων 35 (2.217.493) και 41 (2.217.492).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή και απορρίπτει την αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή για τις υπηρεσίες διαφήμισεως, διοικήσεως επιχειρήσεων, διαχειρίσεως επιχειρήσεων, εργασιών γραφείου (κλάση 35), καθώς και ψυχαγωγίας και αθλητικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων (κλάση 41).

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2006 — Torresan κατά ΓΕΕΑ — Klosterbrauerei Weissenohe (CANNABIS)

(Υπόθεση T-234/06)

(2006/C 261/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Giampietro Torresan (Schonenfels, Ελβετία) (εκπρόσωπος: Gianluca Recher, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών της 29ης Ιουνίου 2006 στην υπόθεση R 517/2005-2, που κοινοποιήθηκε με τηλεμοιοτυπία της 5ης Ιουλίου 2006, και να επικυρώσει την καταχώριση του κοινοτικού σήματος CANNABIS για τις κλάσεις 32 και 33·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων των δύο διαδικασιών ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: Λεκτικό σήμα «CANNABIS» (αίτηση καταχώρισεως αριθ. N. 1.073.349) για προϊόντα των κλάσεων 32, 33 και 42.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων

Αιτών την ακύρωση του κοινοτικού σήματος: Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG

Σήμα του αιτούντος την ακύρωση: Ο αιτών την ακύρωση του κοινοτικού σήματος δεν επικαλείται δικαίωμα επί σήματος. Η ακύρωση του κοινοτικού σήματος ζητείται για προϊόντα των κλάσεων 32 (ζύθος) και 33 (οίνοι, οινοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα, αφρώδεις οίνοι).

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Μερικώς δεκτή η αίτηση ακυρώσεως· κήρυξη της ακυρότητας της καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 32 και 33.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα και αντιφατική αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2006 — Austrian Relief Program κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-235/06)

(2006/C 261/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Austrian Relief Programm — Verein für Not- und Katastrophenhilfe (Innsbruck, Αυστρία) (εκπρόσωπος: C. Leyroutz, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το χρεωστικό σημείωμα αριθ. 3240802998 της 4ης Μαΐου 2006, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα είχε επιλεγεί από την Επιτροπή, στο πλαίσιο του χρηματοδοτούμενου από την Ευρωπαϊκή Ένωση προγράμματος Obnova, για την εκτέλεση έργου στη Σερβία, βάσει της συμβάσεως που υπογράφηκε στις 2 Απριλίου 1998 (σύμβαση Obnova). Με έγγραφο της 4ης Μαΐου 2006, η Επιτροπή ζήτησε από την προσφεύγουσα την επιστροφή ολόκληρου του ποσού που είχε συμφωνηθεί στο πλαίσιο αυτής της συμβάσεως. Κατά της αποφάσεως αυτής στρέφεται η προσφυγή της προσφεύγουσας.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια για την έκδοση της επίμαχης αποφάσεως, καθόσον η

επίλυση των διαφορών που ανακύπτουν από τη σύμβαση Obnova απόκειται στα αρμόδια δικαστήρια των Βρυξελλών.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής παρέβη ουσιώδεις τύπους. Κατά την άποψή της, δεν διασφαλίστηκαν τα δικαιώματά της άμυνας και δεν τηρήθηκε η υποχρέωση αιτιολογίας που απορρέει από το άρθρο 253 ΕΚ. Από της απόψεως αυτής, η προσφεύγουσα καταγγέλλει, επίσης, την πεπλανημένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

Τέλος, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της υπερβάσεως των ορίων της διακριτικής εξουσίας εκ μέρους της καθής, καθόσον αυτή απαιτεί την επιστροφή ολόκληρου του ποσού που είχε συμφωνηθεί στο πλαίσιο της συμβάσεως Obnova μολονότι η σύμβαση αυτή έχει κανονικώς εκτελεστεί, όπως και τα έργα τα οποία προβλέπει.

Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2006 — Landtag Schleswig-Holstein κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-236/06)

(2006/C 261/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Landtag Schleswig-Holstein (Κίελο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. R. Laskowski, J. Caspar)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναστείλει τη διαδικασία μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στη διαφορά σχετικά με την ίδια υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν του·
αν το Δικαστήριο κηρύξει εαυτό αναρμόδιο και αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο σύμφωνα με το άρθρο 54 του Οργανισμού του Δικαστηρίου,
- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής της 10ης Μαρτίου 2006 και της 23ης Ιουνίου 2006 και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η Επιτροπή, επικαλούμενη το άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού περί διαφάνειας⁽¹⁾, απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας για πρόσβαση στο έγγραφο SEC(2005) 420. Το έγγραφο αυτό περιέχει νομική ανάλυση σχετικά με την αρμοδιότητα της Κοινότητας στον τομέα της τήρησης προσωπικών δεδομένων από τους φορείς ηλεκτρονικών δικτύων επικοινωνίας.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, καταρχάς, παράβαση του άρθρου 10 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, ΕΕ. Εκτιμά ότι, στο πλαίσιο των αμοιβαίων υποχρεώσεων της αгаστής συνεργασίας και λαμβανομένης υπόψη της αρχής της διαφάνειας, η Επιτροπή οφείλει να της παράσχει πρόσβαση στο ζητούμενο έγγραφο λόγω της υπάρξεως έντονου συμφέροντος του κοινού και των μελών του Κοινοβουλίου για την πλήρη δημοσιοποίηση του εγγράφου αυτού.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 255 ΕΚ και του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού περί διαφάνειας. Συναφώς, εκθέτει ότι κακώς η Επιτροπή στηρίζει την άρνηση προσβάσεως στο εν λόγω έγγραφο στο άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού περί διαφάνειας, διότι η δημοσιοποίηση του εγγράφου αυτού δεν διακυβεύει την προστασία των δικαιωμάτων άμυνας της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, η καθής άσκησε εσφαλμένα την εξουσία της εκτιμήσεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, διότι η αίτηση καταχώρισεως απορρίφθηκε κακώς ως περιγραφική και στερούμενη διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και β' αντίστοιχα, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹)

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ.1)..

Προσφυγή της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 — Cabrera Sánchez κατά ΓΕΕΑ — Industrias Cárnicas Valle (El charcutero artesano)

(Υπόθεση T-242/06)

(2006/C 261/48)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 — Reitz και von Gadomski κατά ΓΕΕΑ (CMD-CLINIC)

(Υπόθεση T-241/06)

(2006/C 261/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: J. Reitz (Aumühle, Γερμανία) και B. von Gadomski (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος U. Poser)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών της 6ης Ιουλίου 2006 (R0372/2006-4),
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα CMD-CLINIC για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 5, 10 και 44 (αίτηση υπ' αριθ. 3 661 337).

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Διάδικοι

Προσφεύγων: Miguel Cabrera Sánchez (Móstoles, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. A. Calderón Chavero, T. Villate Consonni, abogados)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Industrias Cárnicas Valle, S.A.

Αιτήματα του προσφευγόντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος του ΓΕΕΑ, της 16ης Ιουνίου 2006, επί της υποθέσεως R-0790/2005-1.
- Να ακυρώσει την απόφαση 2239/2005 επί της διαδικασίας ανακοπής B63747.
- Να διατάξει το τμήμα ανακοπών να απορρίψει στο σύνολό της την αίτηση καταχώρισεως του εν λόγω σήματος.
- Να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: INDUSTRIAS CÁRNICAS VALLE, S.A.

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Έγχρωμο εικονιστικό σήμα «EL CHARCUTERO ARTESANO» (αίτηση καταχώρισεως 2.823.193), για προϊόντα της κλάσεως 29.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Ο προσφεύγων

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Εθνικό εικονιστικό σήμα (2.047.511) «EL CHARCUTERO», για προϊόντα της κλάσεως 29.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή και δέχεται την αίτηση καταχώρισεως του αιτουμένου σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2006 — Euro-Information κατά ΓΕΕΑ («CYBERGUICHET»)

(Υπόθεση T-245/06)

(2006/C 261/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Europerenne de traitement de l'information SAS (Euro-Information) (Στρασβούργο, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Greffe, A. Jacquet και J. Schouman, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

— να ακυρωθεί στο σύνολό της η απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 5ης Ιουλίου 2006, υπόθεση R 67/2006-1, με την οποία απορρίφθηκε η υπ' αριθ. 4 114 575 αίτηση περί καταχώρισεως ως κοινοτικού του σήματος «CYBERGUICHET» για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών των οποίων ζητείται η κατάταξη στις κλάσεις 9, 36 και 38·

— να γίνει δεκτή η υπ' αριθ. 4 114 575 αίτηση περί καταχώρισεως ως κοινοτικού του σήματος «CYBERGUICHET» για το σύνολο των διαλαμβανόμενων προϊόντων και υπηρεσιών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «CYBERGUICHET» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36 και 38 (αίτηση υπ' αριθ. 4 114 575)

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως περί καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, σε αντίθεση προς όσα διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ με την προσβαλλόμενη απόφασή του, το σήμα της είναι πρωτότυπο και έχει αρκούντως διακριτικό χαρακτήρα, όπως απαιτεί ο κανονισμός 40/94⁽¹⁾ του Συμβουλίου, σε σχέση με τα διαλαμβανόμενα προϊόντα και υπηρεσίες.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2006 — Redcats κατά ΓΕΕΑ — Revert & Cía (REVERIE)

(Υπόθεση T-246/06)

(2006/C 261/50)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Redcats SA (Roubaix, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Bertrand, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Έτερο μέρος της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Manuel Revert y Cía SA (Onteniente, Ισπανία)

Αίτημα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την επίμαχη απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Εκείνος που ζήτησε την καταχώριση κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «REVERIE» για προϊόντα των κλάσεων 16, 20 και 24 — αίτηση αριθ. 2 146 447

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Manuel Revert y Cía SA

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το κοινοτικό εικονιστικό σήμα «REVERT» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 24, 25 και 39

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: η ανακοπή έγινε δεκτή σχετικά με τα προϊόντα της κλάσεως 24

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: για τους ισπανόφωνους, τους γαλλόφωνους ή τους αγγλόφωνους καταναλωτές, τα συγκρουόμενα σήματα δεν έχουν ομοιότητες από οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής απόψεως. Επομένως, το γεγονός ότι το προγενέστερο σήμα και το σήμα το οποίου ζητήθηκε η καταχώριση καλύπτουν τα ίδια προϊόντα δεν δημιουργεί κίνδυνο συγχύσεως για το κοινό.

Αίτηση αναιρέσεως που υποβλήθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 2006 από τον Carlos Sanchez Ferriz κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημοσίας Διοικήσεως στις 28 Ιουνίου 2006 στην υπόθεση F-19/05, Sanchez Ferriz κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-247/06 P)

(2006/C 261/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Carlos Sanchez Ferriz (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Αναιρεσίβλητη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να εξαφανίσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημοσίας Διοικήσεως της 28ης Ιουνίου 2006 στην υπόθεση F-19/05,
- να αποφανθεί επί των δικαστικών και λοιπών εξόδων, επί των αμοιβών των δικηγόρων και να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην πληρωμή των εξόδων αυτών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτησή του αναιρέσεως, ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το Δικαστήριο Δημοσίας Διοικήσεως διέπραξε δικονομικές παρατυπίες κατά την εξέταση του λόγου ακυρώσεως που αντλούνταν από την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων στο μέτρο που δεν εξέτασε επί της ουσίας την προβαλλόμενη ως συνιστώσα δυσμενή διάκριση περίπτωση σχετικά με την εφαρμογή του κανόνα που καθιερώνει στάθμιση των μονάδων εκθέσεως εξελίξεως σταδιοδρομίας, όπως μνημονεύεται από τον προσφεύγοντα στην προσφυγή του.

Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2006 — Professional Golfer's Association κατά ΓΕΕΑ — Ladies Professional Golf Association (LPGA)

(Υπόθεση T-248/06)

(2006/C 261/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Professional Golfer's Association (Sutton Coldfield, Royaume Uni) (Εκπρόσωπος: D. McFarland, barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ladies Professional Golf Association (Corporation) (Daytona Beach, ΗΠΑ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο

- Να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Ιουλίου 2006 στην υπόθεση R 1087/2005-2 λόγω παραβάσεως των άρθρων 73 και 74 του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου·
- να διατάξει την αναπομπή της υποθέσεως ενώπιον του τμήματος προσφυγών προκειμένου να επανεξεταστεί με σύνθεση δικαστών διαφορετική από εκείνη που έλαβε την απόφαση της 11ης Ιουλίου 2006·

ή, επικουρικώς, αν το Πρωτοδικείο κρίνει ότι δεν υπήρξε παράβαση των άρθρων 73 και 74 του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου,

- να εξαφανίσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Ιουλίου 2006 στην υπόθεση R 1087/2005-2 και να αποφανθεί υπέρ της The Professional Golfers' Association Limited·

και

- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Ladies Professional Golf Association Corp.

Σήμα προς καταχώριση: το εικονιστικό σήμα «LPGA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 25, 28 και 41- αίτηση για καταχώριση σήματος με αριθμό 2.354.173.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: το κοινοτικό λεκτικό σήμα «PGA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 25, 28, 37, 41 και 42.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: απόρριψη της ανακοπής στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον κανείς από τους διαδίκους δεν είχε την ευκαιρία να υποβάλει παρατηρήσεις επί των αποτελεσμάτων των ερευνών που διεξήχθησαν από το τμήμα προσφυγών στο διαδίκτυο.

Παράβαση του άρθρου 74 του κανονισμού, καθόσον το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη πραγματικά περιστατικά που δεν επικαλέστηκαν ή δεν απέδειξαν οι διάδικοι, ενώ δεν έλαβε υπόψη πραγματικά περιστατικά, αποδεικτικά στοιχεία και ισχυρισμούς που προέβαλε προσηκόντως η προσφεύγουσα.

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2006 — Niko Tube και Nyzhniodniprovskiy Tube Rolling Plant κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-249/06)

(2006/C 261/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Nikopol Seamless Tubes Plant Closed Joint Stock Company (Niko Tube) (Nikopol, Ουκρανία) και Nyzhniodniprovskiy Tube Rolling Plant Open Joint Stock Company (Dnipropetrovsk, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: H.- G. Kamann και P. Vander Schueren, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αντικείμενο της προσφυγής

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- Ακύρωση, στο μέτρο που τις αφορά, του εκδοθέντος κανονισμού·
- καταδίκη του Συμβουλίου στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες, που είναι Ουκρανοί παραγωγοί σωλήνων χωρίς συγκόλληση, ζητούν την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 954/2006⁽¹⁾, του Συμβουλίου, για την επιβολή οριστικού δασμού αντανάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση καταγωγής, ιδίως, Ουκρανίας.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται:

- ότι το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη προϊόντα που δεν είχαν κατασκευαστεί από τις προσφεύγουσες, προσδιόρισε την κανονική αξία με πρόδηλο λάθος εκτιμήσεως και κατά παράβαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων,
- ότι το Συμβούλιο προσδιόρισε την υλική ζημία κατά παράβαση του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού⁽²⁾ λόγω του γεγονότος

ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί δεν παρέσχον την πλήρη συνεργασία τους·

- ότι το Συμβούλιο, περατώνοντας τη διαδικασία λόγω της μη συνεργασίας της κοινοτικής βιομηχανίας, παρέβη το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού·
- ότι η Επιτροπή, συνάγοντας το συμπέρασμα περί υπάρξεως προβαλλόμενης προμήθειας επί της χρεωθείσας από την εταιρία πωλήσεων Serco τιμής εξαγωγής, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού·
- ότι το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη και απορρίπτοντας τελικώς την εκ μέρους των προσφευγουσών προσφορά αναλήψεως δεσμεύσεως, παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και,
- ότι το Συμβούλιο, μη εκδέτοντας ορθώς τις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεώς του, προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών, κατά παράβαση, έτσι, του άρθρου 253 ΕΚ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 954/2006 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντανάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κροατίας, Ρουμανίας, Ρωσίας και Ουκρανίας, την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) 2320/97 και (ΕΚ) 348/2000 του Συμβουλίου, τον τερματισμό των διαδικασιών ενδιάμεσης επανεξέτασης και επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των δασμών αντανάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας και Ουκρανίας και τον τερματισμό των διαδικασιών ενδιάμεσης επανεξέτασης των δασμών αντανάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας και Ουκρανίας και Κροατίας και Ουκρανίας (ΕΕ 2006 L 175 σ. 4).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996 L 56, σ. 1).

Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2006 — Radio Regenbogen Hörfunk in Baden κατά ΓΕΕΑ (RadioCom)

(Υπόθεση T-254/06)

(2006/C 261/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Radio Regenbogen Hörfunk in Baden GmbH & Co. KG (Mannheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: W. W. Göpfert, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Ιουλίου 2006, η οποία επιδόθηκε στην προσφεύγουσα στις 17 Ιουλίου 2006;
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «RadioCom» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 38 και 41 — αίτηση αριθ. 3 986 023.

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Το προς καταχώριση σήμα είναι δεκτικό καταχώρισεως καθόσον τα κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', καθώς και κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾ κωλύματα, που επικαλέστηκε το καθού δεν αποκλείουν την καταχώρισή του.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2006 — Neoperl Servisys κατά ΓΕΕΑ (HONEYCOMB)

(Υπόθεση T-256/06)

(2006/C 261/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Neoperl Servisys (Reinach, Ελβετία) (εκπρόσωπος: H. Börjes-Pestalozza, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση R1388/2005-4 και να υποχρεώσει το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς να προβεί στη δημοσίευση της αιτήσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 2906139 προς τον σκοπό καταχώρισεως αυτού του σήματος·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «HONEYCOMB» για εμπορεύματα της κλάσεως 11 — αίτηση αριθ. 2 906 139.

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾, καθόσον το αιτηθέν σήμα αξιολογήθηκε πεπλανημένως, τόσο στο σύνολό του όσο και ως προς τα στοιχεία που το συνθέτουν και καθόσον ελήφθη υπόψη μία σαφώς υπερβολικά ευρεία ερμηνεία του κοινού ως έννοια του σχετικού κοινού.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 — Borrekuil κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-211/99) ⁽¹⁾

(2006/C 261/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 8.1.2000

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 —
Autoservice Fermans Exclusive κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-215/99) ⁽¹⁾

(2006/C 261/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 8.1.2000

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 —
Algemene Service- en Verkoopmaatschappij Arnhemse
Roort κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-265/99) ⁽¹⁾

(2006/C 261/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 8.1.2000.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 —
Alofs κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-239/99) ⁽¹⁾

(2006/C 261/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 8.1.2000

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 —
Baltussen κ.λπ. κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-13/00) ⁽¹⁾

(2006/C 261/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 135 της 13.5.2000.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 —
Jongste κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-249/99) ⁽¹⁾

(2006/C 261/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 8.1.2000.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 —
Auto- en Carrosseriebedrijf Ambting κ.λπ. κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-15/00) ⁽¹⁾

(2006/C 261/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 135 της 13.5.2000.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 —
Αυστρία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-361/04) ⁽¹⁾

(2006/C 261/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 300 της 4.12.2000

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 —
Micronas κατά ΓΕΕΑ (3D-Panorama)

(Υπόθεση T-45/05) ⁽¹⁾

(2006/C 261/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 93 της 16.4.2005

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Κριτήρια αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα

(2006/C 261/65)

Σύμφωνα με τα άρθρα 4 του παραρτήματος Ι του Οργανισμού του Δικαστηρίου και 12 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφάσισε στις 20 Σεπτεμβρίου 2006 να διατηρήσει μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2007 τα ακόλουθα κριτήρια αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα:

- θα υπάγονται στο πρώτο τμήμα όλες οι υποθέσεις, με εξαίρεση εκείνες που αφορούν κυρίως ζητήματα προσλήψεων, βαθμολογίας/προαγωγών και οριστικής εξόδου από την υπηρεσία, που θα υπάγονται στο δεύτερο τμήμα·
- ορισμένος αριθμός υποθέσεων θα υπαχθεί στο τρίτο τμήμα, ανεξάρτητα από τον τομέα που αυτές θα αφορούν, με βάση μια προκαθορισμένη συχνότητα που θα προσδιοριστεί από την ολομέλεια·
- παρέκκλιση από τους ανωτέρω κανόνες κατανομής επιτρέπεται για λόγους συναφείας, καθώς και προς εξασφάλιση της ισομερούς και ευλόγως διαφοροποιημένης κατανομής του όγκου εργασίας στο πλαίσιο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Ορισμός του δικαστή που αντικαθιστά τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στο πλαίσιο των ασφαλιστικών μέτρων

(2006/C 261/66)

Σύμφωνα με τα άρθρα 3, παράγραφος 4, της απόφασης 2004/752 και 106 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφάσισε στις 20 Σεπτεμβρίου 2006 ότι, για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2006 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2007, ο δικαστής H. Kreppel, πρόεδρος του πρώτου τμήματος, θα αντικαθιστά τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος προς εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2006 — H. De Soeten κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση F-86/05) ⁽¹⁾

(Συνταξιοδότηση — Αίτηση πρόωρης συνταξιοδότησεως χωρίς μείωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Απόρριψη της αίτησης)

(2006/C 261/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Henders De Soeten, (Χάγη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Simm και I. Sulce)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Η ακύρωση της απόφασης του Συμβουλίου περί απορρίψεως της αιτήσεως της προσφεύγουσας να τεθεί σε πρόωρη συνταξιοδότηση χωρίς μείωση των συνταξιοδοτικών της δικαιωμάτων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 5ης Οκτωβρίου 2004 περί απορρίψεως της αιτήσεως της H. De Soeten να τεθεί σε πρόωρη συνταξιοδότηση χωρίς μείωση των συνταξιοδοτικών της δικαιωμάτων.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 296 της 26.11.2005 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκολληθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπ' αριθ. T-336/05 και διαβιβασθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την από 15.12.2005 διάταξη).

**Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (1ο τμήμα)
της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 — Vienne κ.λπ. κατά Κοινο-
βουλίου**

(Υπόθεση F-22/06) ⁽¹⁾

**(Άρνηση αρωγής δυνάμει του άρθρου 24 του ΚΥΚ —
Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων κτηθέντων στο
Βέλγιο — Απαράδεκτο)**

(2006/C 261/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Philippe Vienne (Bascharage, Λουξεμβούργο)
και λοιποί (εκπρόσωποι: G. Bounéou και F. Frabetti, avocats)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: F. De Wachter, M.
Mustapha-Pacha και K. Zejdova)

Αντικείμενο της διαφοράς

Αφενός ακύρωση της απόφασης με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απέρριψε τις αιτήσεις αρωγής τις οποίες είχαν υποβάλει οι προσφεύγοντες στο πλαίσιο της μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχαν αποκτήσει στο Βέλγιο και αφετέρου αίτηση αποζημίωσης.

Διατακτικό της διατάξεως

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 108 της 6.5.2006

**Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2006 — Duyster κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση F-80/06)

(2006/C 261/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tineke Duyster (Oetrange, Λουξεμβούργο)
[εκπρόσωποι: W.H.A.M. van den Muijsenbergh, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή ή, επικουρικός, εν μέρει παραδεκτή·
- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) της 22ας Δεκεμβρίου 2005 και της 11ης Μαΐου 2006 ή, επικουρικός, να τις ακυρώσει εν μέρει·
- να κρίνει ότι καμία νομική διάταξη δεν εμποδίζει την προσφεύγουσα να ζητήσει την ανάκληση της γονικής άδειας επικαλούμενη το άρθρο 2 των Γενικών Εκτελεστικών Διατάξεων του άρθρου 42α του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως σχετικά με τη γονική άδεια (ΓΕΕ)·
- να αναγνωρίσει ότι η καθής δεν προέβαλε κανένα έγκυρο επιχείρημα και κανένα έγκυρο νομικό ισχυρισμό που να απαγορεύει το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα βρίσκεται σε ενεργό υπηρεσία·
- να αναγνωρίσει ότι η καθής δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα που να στερεί την προσφεύγουσα από τα πλεονεκτήματα που συνδέονται με τη διοικητική κατάσταση ενεργού υπηρεσίας·
- επικουρικός, να κρίνει ότι καμία νομική διάταξη δεν εμποδίζει την καθής να προβεί στη στάθμιση των συμφερόντων, να εφαρμόσει το άρθρο 2, παράγραφος 4, των ΓΕΕ και να λάβει απόφαση επί της βάσεως αυτής σχετικά με την ανάκληση της γονικής άδειας·
- επικουρικός, να δεχθεί εν μέρει ένα ή περισσότερα από τα προαναφερόμενα αιτήματα·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της νομικής συνδρομής σχετικά με τη ληφθείσα απόφαση κατόπιν της αιτήσεως της προσφεύγουσας της 6ης Δεκεμβρίου 2005.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στο πλαίσιο των υποθέσεων F-51/05 ⁽¹⁾ και F-18/06 ⁽²⁾, η προσφεύγουσα είχε ήδη αμφισβητήσει το γεγονός ότι η Επιτροπή της χορήγησε γονική άδεια για την περίοδο από 1ης Νοεμβρίου 2004 έως 30 Απριλίου 2005 και στη συνέχεια, με έγγραφο της 17ης Νοεμβρίου 2005, καθόρισε στις 8 Νοεμβρίου 2004 την ημερομηνία ενάρξεως της γονικής άδειας.

Στις 6 Δεκεμβρίου 2005, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση στηριζόμενη ειδικότερα στο άρθρο 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ και των ΓΕΕ περί γονικής άδειας. Ζητούσε να ακυρωθεί η γονική άδεια που ορίζει το έγγραφο της ΑΔΑ. Στις 22 Δεκεμβρίου 2005, η ΑΔΑ έκρινε την αίτηση αυτή απαράδεκτη. Η προσφεύγουσα υπέβαλε, στις 14 Φεβρουαρίου 2006, διοικητική ένσταση στρεφόμενη κατά της απόφασης της 22ας Δεκεμβρίου 2005 και στηριζόμενη στο άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Στις 16 Μαΐου 2006, η ΑΔΑ έκρινε επίσης τη διοικητική αυτή ένσταση απαράδεκτη με απόφαση μερικών μόνο σειρών.

Προς στήριξη της προσφυγής της κατά των αποφάσεων απαραδέκτου, η προσφεύγουσα επικαλείται ειδικότερα: i) την ύπαρξη εσφαλμένων περιστατικών, στα οποία βασίζονται οι αποφάσεις· ii) την παράβαση του περιεχομένου και του λόγου υπάρξεως του άρθρου 90, παράγραφοι 1 και 2, του ΚΥΚ· iii) την ύπαρξη αντιφάσεων· iv) την έλλειψη σαφήνειας των αποφάσεων· v) την παράβαση του περιεχομένου και του λόγου υπάρξεως του άρθρου 42α του ΚΥΚ· vi) παράβαση του περιεχομένου και του λόγου υπάρξεως του άρθρου 2 των ΓΕΕ· vii) παράβαση της νομολογίας· viii) παράβαση του περιεχομένου και του λόγου υπάρξεως του άρθρου 25 του ΚΥΚ· ix) παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ίσης μεταχειρίσεως και της ασφαλείας δικαίου, καθώς και παραβίαση της αρχής της σταθμίσεως των συμφερόντων, της μη τηρήσεως του καθήκοντος πληροφόρησης που υπέχει ο εργοδότης και την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως· x) έλλειψη αποδείξεως του ισχυρισμού της ΑΔΑ ότι το περιεχόμενο της αιτήσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα περιλαμβάνεται ήδη στην υπόθεση F-51/05.

Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης τα επιχειρήματα βάσει των οποίων φρονεί ότι το αίτημά της μπορεί να κριθεί επί της ουσίας. Επικαλείται ειδικότερα την ύπαρξη νέας καταστάσεως που να δικαιολογεί την υποβολή νέου αιτήματος (ακόμη και με αναδρομικό αποτέλεσμα), το περιεχόμενο και τον λόγο υπάρξεως του άρθρου 42α του ΚΥΚ, το περιεχόμενο των ΓΕΕ και, ειδικότερα, του άρθρου 2, παράγραφος 4, αυτών, τα άρθρα 35, 36, 59 και 62 του ΚΥΚ, καθώς και τις γενικές αρχές του δικαίου που παρατίθεται ανωτέρω, στοιχείο x).

(¹) ΕΕ C 217 της 3.9.2005 (Υπόθεση η οποία είχε αρχικά εγγραφεί στο Πρωτόκολλο του Πρωτοδικείου με αριθμό T-249/05 και διαβιβάστηκε στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

(²) ΕΕ C 154 της 1.7.2006.

Προσφυγή/αγωγή της 21ης Ιουλίου 2006 — Duyster κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-81/06)

(2006/C 261/70)

Γλώσσα διαδικασίας: ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα/ενάγουσα: Tineke Duyster (Oetrange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: W.H.A.M. van den Muijsenbergh, δικηγόρος)

Καθής/εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας/ενάγουσας

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να κρίνει την προσφυγή/αγωγή (στο εξής: προσφυγή) παραδεκτή στο σύνολό της,
- να ακυρώσει τις αποφάσεις της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) της 8ης Νοεμβρίου 2005 και της 11ης Μαΐου 2006,
- να επιδικάσει την προσφεύγουσα/ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) αποζημίωση για τη ζημία την οποία υπέστη,
- επικουρικώς, να δεχθεί εν όλω ή εν μέρει τα ανωτέρω αιτήματα ή να λάβει απόφαση δεχόμενη εν όλω ή εν μέρει τα αιτήματα της προσφεύγουσας της 5ης και της 13ης Ιουλίου 2005,
- να καταδικάσει την καθής/εναγομένη (στο εξής: καθής) στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στο πλαίσιο των υποθέσεων F-51/05 (¹) και F-18/06 (²), η προσφεύγουσα έχει ήδη αμφισβητήσει το γεγονός ότι η Επιτροπή την έδωσε κατ' αρχάς σε κατάσταση γονικής αδειάς για το διάστημα από 1ης Νοεμβρίου 2004 μέχρι 30 Απριλίου 2005 και εν συνεχεία, με έγγραφο της 17ης Νοεμβρίου 2005, καθόρισε την 8η Νοεμβρίου 2004 ως ημερομηνία ενάρξεως της γονικής αδειάς.

Στην παρούσα υπόθεση, η προσφεύγουσα προσβάλλει τις αποφάσεις με τις οποίες η Επιτροπή απέρριψε ως απαράδεκτες τις αιτήσεις της περί καταβολής αποζημιώσεως βάσει του άρθρου 288 ΕΚ και του άρθρου 90, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ) αναφορικά προς 50 περίπου σημεία σχετικά με αμελή συμπεριφορά που επέδειξαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής.

Προς στήριξη της προσφυγής της κατά των αποφάσεων περί απαραδέκτου, η προσφεύγουσα προβάλλει κυρίως: i) το γεγονός ότι οι αποφάσεις στηρίζονται σε εσφαλμένα πραγματικά περιστατικά, ii) την παράβαση του περιεχομένου και της ratio του άρθρου 90, παράγραφοι 1 και 2, του ΚΥΚ, iii) την ύπαρξη αντιφάσεων, iv) την έλλειψη σαφήνειας των αποφάσεων, v) το γεγονός ότι η ΑΔΑ ερμηνεύει ή/και εφαρμόζει εσφαλμένα τη νομολογία που αφορά τα άρθρα 288 ΕΚ και 90 του ΚΥΚ, vi) το γεγονός ότι η ΑΔΑ χρησιμοποιεί εσφαλμένα επιχειρήματα, vii) την παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ίσης μεταχειρίσεως και της ασφαλείας δικαίου, καθώς και την παραβίαση της αρχής της σταθμίσεως των συμφερόντων, τη μη εκπλήρωση του καθήκοντος ενημερώσεως που υπέχει ο εργοδότης, την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και την προσβολή του δικαιώματος προς άσκηση ενδίκου βοηθήματος.

(¹) ΕΕ C 217 της 3. 9. 2005 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκολληθείσα στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπό τον αριθ. T-249/05 και μεταφερθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

(²) ΕΕ C 154 της 1. 7. 2006.

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2006 — Geert Haelteman κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-102/06)**

(2006/C 261/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Geert Haelteman (Ninove, Βέλγιο) κ.λπ. [εκπρόσωποι: A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις ατομικές αποφάσεις περί απορρίψεως των αιτήσεων των προσφευγόντων με τις οποίες ζήτησαν από την Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή (ΑΔΑ) τη λήψη μεταβατικών μέτρων προς διασφάλιση, στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2005 επ., της ίσης μεταχειρίσεως και των κεκτημένων δικαιωμάτων τους,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν λόγους πανομοιότυπους με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως F-47/06 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EE C 154 της 1.7.2004, σ. 25.

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2006 — Blank κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-103/06)**

(2006/C 261/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Klaus Blank (St. Stevens-Woluwe, Βέλγιο) κ.λπ. (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την άρνηση της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) να εγγράψει τους προσφεύγοντες στον πίνακα

των υπαλλήλων που προήχθησαν στους βαθμούς A*10 στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2005, όπως οι αποφάσεις αυτές προκύπτουν σιωπηρώς από τις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 85-2005 της 23ης Νοεμβρίου 2005,

- να υποδείξει στην ΑΔΑ τα αποτελέσματα που συνεπάγεται η ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων, ιδίως δε τον αναπροσδιορισμό του βαθμού των προσφευγόντων, ανάλογα με την περίπτωση, στον βαθμό A*10, με αναδρομική ισχύ από 1ης Μαρτίου 2005,
- επικουρικώς, όσον αφορά έναν μόνο από τους προσφεύγοντες, αφενός, να ζητήσει από την καθής να τον αναγνωρίσει ως προαγωγίμο στον βαθμό A*10 κατά την προσεχή του προαγωγή, και αφετέρου, να υποχρεώσει την καθής να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη ο ίδιος αυτός ενάγων λόγω του ότι δεν προήχθη στον βαθμό A*10 από την 1η Μαρτίου 2005,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν παρόμοιους ισχυρισμούς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως F-45/06 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EE C 143 της 17.6.2006, σ. 39.

Προσφυγή/αγωγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2006 — Arpaillange κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-104/06)**

(2006/C 261/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες/ενάγοντες: Joséphine Arpaillange (Σαντιάγο, Χιλή) και λοιποί [εκπρόσωποι: S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι]

Καθής/εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων/εναγόντων

Οι προσφεύγοντες/ενάγοντες (στο εξής: προσφεύγοντες) ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της αρμόδιας αρχής για τη σύναψη συμβάσεων (ΑΑΣΣ) περί καθορισμού των όρων προσλήψεως των προσφευγόντων, όπως αυτοί προκύπτουν από τις συμβάσεις τους ως συμβασιούχων υπαλλήλων, καθόσον ο αριθμός των ετών επαγγελματικής πείρας που αναγνώρισε στους προσφεύγοντες η ΑΑΣΣ είναι χαμηλότερος από τον αριθμό των ετών επαγγελματικής πείρας που έχουν πράγματι συγκεντρώσει οι προσφεύγοντες·

- να υποδείξει στην ΑΑΣΣ τα αποτελέσματα που συνεπάγεται η ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων, και ιδίως την ανακατάταξη των προσφευγόντων σε βαθμό και κλιμάκιο που λαμβάνει υπόψη την πραγματική επαγγελματική πείρα τους και την αρχαιότητά τους υπό την ιδιότητά των ατομικών εμπειρογόνων·
- να μετατρέψει, ενδεχομένως, τις συμβάσεις των προσφευγόντων σε συμβάσεις αορίστου χρόνου·
- να υποχρεώσει την καθής/εναγομένη (στο εξής: καθής) να καταβάλει στους προσφευγόντες τη διαφορά μεταξύ του μισθού που αντιστοιχεί στον βαθμό και το κλιμάκιο στο οποίο κατετάγησαν και του μισθού που αντιστοιχεί στον βαθμό και το κλιμάκιο στο οποίο έπρεπε να καταταγούν, πλέον τόκων υπερημερίας·
- επικουρικώς, να υποχρεώσει την καθής, αφενός, να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστησαν οι προσφεύγοντες, από την άποψη της απώλειας εισοδήματος, λόγω της μετάβασής τους από το καθεστώς του ατομικού εμπειρογνώμονα σε εκείνο του συμβασιούχου υπαλλήλου, με την καταβολή μηνιαίας αντισταθμιστικής αποζημίωσης και, αφετέρου, να καταβάλει στους προσφεύγοντες τη διαφορά μεταξύ του μισθού που εισπράττουν από την ανάληψη των καθηκόντων τους ως συμβασιούχων υπαλλήλων και του μισθού που προσαυξάνεται με την προαναφερθείσα αποζημίωση, πλέον τόκων υπερημερίας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες, αφού εργάστηκαν επί πολλά έτη σε αντιπροσωπείες της Επιτροπής εκτός της Κοινότητας υπό το καθεστώς των ατομικών εμπειρογνομόνων, προσελήφθησαν υπό το καθεστώς των συμβασιούχων υπαλλήλων, κατόπιν της καταργήσεως του άλλου καθεστώτος.

Κατά την κατάταξη των προσφευγόντων σε βαθμό και κλιμάκιο, η Επιτροπή αναγνώρισε σ' αυτούς μικρότερη επαγγελματική πείρα από εκείνη που οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι όντως έχουν συγκεντρώσει και, εν πάση περιπτώσει, μικρότερη από εκείνη που τους είχε αναγνωριθεί κατά το χρονικό σημείο της προσλήψεώς τους ως ατομικών εμπειρογνομόνων.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες επικαλούνται παράβαση του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΛΠ), καθόσον το άρθρο 2 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων σχετικά με τις διαδικασίες που διέπουν την πρόσληψη και την απασχόληση των συμβασιούχων υπαλλήλων της 7ης Απριλίου 2004 (ΓΔΕ) θέτει μια προϋπόθεση προσλήψεως των συμβασιούχων υπαλλήλων –ένα έτος προσήκουσας επαγγελματικής πείρας– η οποία δεν προβλέπεται στο άρθρο 82 του ΚΛΠ.

Επιπλέον, οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι, κατά την αξιολόγηση της επαγγελματικής πείρας τους, η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της ασφαλείας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, παρέβη το καθήκον αρωγής και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Εν συνεχεία, οι προσφεύγοντες επικαλούνται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον: πρώτον, οι ΓΔΕ προβλέπουν ότι ένας υπάλληλος που έχει πείρα περίπου 20 ετών κατατάσσεται στον ίδιο βαθμό με υπάλληλο που έχει πείρα μόνον 7 ετών· δεύτερον, οι συμβασιούχοι υπάλληλοι που εμπίπτουν στο άρθρο 3α του ΚΛΠ, όπως οι προσφεύγοντες, και εκείνοι που εμπίπτουν στο άρθρο 3β του ΚΛΠ αντιμετωπίζονται κατά διαφορετικό τρόπο, από την άποψη της δυνατότητας κατατά-

ξεως σε βαθμό κατά την πρόσληψη, της αξιολογήσεως της επαγγελματικής πείρας τους και της εξελίξεως της σταδιοδρομίας, ενώ η κατάστασή τους είναι συγκρίσιμη· τρίτον, δεν έχει προβλεφθεί για τους πρώην ατομικούς εμπειρογνώμονες αποζημίωση λόγω απώλειας εισοδήματος, όπως εκείνη που προβλέπεται για τους πρώην τοπικούς υπαλλήλους.

Τέλος, οι προσφεύγοντες επικαλούνται παραβίαση της αρχής του σεβασμού των κεκτημένων δικαιωμάτων, λόγω, αφενός, της επακόλουθης μειώσεως του μισθού τους για πανομοιότυπα καθήκοντα και, αφετέρου, λόγω της μη συνεκτιμήσεως των ετών κατά τα οποία υπηρέτησαν υπό το καθεστώς των ατομικών εμπειρογνομόνων για τους σκοπούς της κατατάξεώς τους σε κλιμάκιο και για τους σκοπούς της μετατροπής των συμβάσεών τους ως συμβασιούχων υπαλλήλων ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου.

Προσφυγή του M. Berrisford κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2006

(Υπόθεση F-107/06)

(2006/C 261/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Michael Berrisford (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: E. Voigelot, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει την απόφαση περί μη εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προακτών από Α*12 σε Α*13 για την «περίοδο προαγωγών του 2005», και κατά συνέπεια, περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος, όπως δημοσιεύθηκε στις Διοικητικές Πληροφορίες υπ' αριθ. 85-2005 της 23ης Νοεμβρίου 2005, καθόσον η απόφαση αυτή λήφθηκε διότι, κατά την εν λόγω περίοδο προαγωγών, του απονεμήθηκε ανεπαρκής αριθμός μορίων προτεραιότητας·
- Να ακυρώσει την από 6 Ιουνίου 2006 απόφαση περί απορριψέως της ενστάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 21 Φεβρουαρίου 2006 υπ' αριθ. R/123/06 βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ)·
- Να υποχρεώσει την καθής να του καταβάλει, ως ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και αποκατάσταση της υλικής ζημίας και βλάβης στη σταδιοδρομία του προσφεύγοντος, ποσόν 25 000 ευρώ, εντόκως προς 7% ετησίως από τις 21 Φεβρουαρίου 2006, ημερομηνία υποβολής της ενστάσεως·
- Εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται τρεις λόγους ακυρώσεως, ο πρώτος από τους οποίους αντλείται από την παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, από την παράβαση των γενικών εκτελεστικών διατάξεων (ΓΕΔ) του εν λόγω άρθρου, την παράβαση του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, τη μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και την ύπαρξη πολλών πλανών εκτιμήσεως. Ειδικότερα, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, παρά τα εξαιρετικά προσόντα του και την ιδιότητά του ως «διπλό υπόλοιπο πρώην Α4», δεν του αποδόθηκαν τα τρία μόρια της μεταβατικής φάσης του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο γ', των ΓΕΔ, ούτε τα συμπληρωματικά μόρια προτεραιότητας που χορηγήθηκε από τη Γενική του Διεύθυνση και το οποίο είχε ζητήσει στο πλαίσιο της ενστάσεως που υπέβαλε ενώπιον της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για τις προαγωγές της κατηγορίας Α. Ο προσφεύγων επικαλείται επίσης το γεγονός ότι δεν επιτεύχθηκε το ποσοστό 5 % για τις προαγωγές υπαλλήλων Α*12.

Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την προσβολή της αρχής της ισότητας των ευκαιριών, της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως του προσωπικού καθώς και της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, το περιεχόμενο των κανόνων και η εφαρμογή τους από απόψεως των μεταβατικών λύσεων που αφορούν τα «υπόλοιπα» του βαθμού Α*12 δεν είναι δίκαια και δημιουργούν δυσμενείς διακρίσεις σε σχέση με τα μεταβατικά μέτρα που έχουν ληφθεί ειδικότερα για τα «υπόλοιπα» των λοιπών βαθμών. Εξάλλου, υπάρχει δυσμενής διάκριση εντός του βαθμού Α*12, λόγω του ότι, επί του παρόντος, υφίστανται στον βαθμό αυτό πρώην Α*11, προαχθέντες προγενέστερα και απολαύοντες ήδη τα τέσσερα συμπληρωματικά ειδικά μόρια του υπολοίπου, και τούτο κατά παράβαση των προαναφερθεισών αρχών.

Ο τρίτος λόγος αντλείται από την προσβολή της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αρχής της χρηστής διοικήσεως και του καθήκοντος αρωγής. Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, παρά τις δοθείσες από τη διοίκηση διασφαλίσεις, δεν λήφθηκε υπόψη η ύπαρξη διπλού «υπολοίπου» του προσφεύγοντος και του προγενέστερου καθεστώτος που αποκαλείται καθεστώς της «δεύτερης σειράς». Εξάλλου, καθόσον το νέο σύστημα προαγωγών εφαρμόστηκε για πρώτη φορά το 2005 για τους υπαλλήλους του βαθμού του προσφεύγοντος, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι θεμιτώς ανέμενε να αντιμετωπιστεί με τον ίδιο τρόπο, ιδίως ως προς το «υπόλοιπο», όπως οι υπάλληλοι των λοιπών βαθμών, για τους οποίους λήφθηκαν μεταβατικά μέτρα για την άμβλυση των μειονεκτημάτων που προέκυψαν κατά τη μετάβαση από το παλαιό προς το νέο σύστημα προαγωγών.

Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2006 — Diomede Basili κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-108/06)

(2006/C 261/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tamara Diomede Basili (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(Εκπρόσωποι: T. Bontinck και J. Feld, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την έκθεση εξέλιξης σταδιοδρομίας (στο εξής: ΕΕΣ), η οποία της κοινοποιήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2005·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, υπάλληλος της Επιτροπής με βαθμό AD 11, μετέσχε, κατά το έτος 2004, στην επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως για τις εκθέσεις αξιολογήσεως της Γενικής Διευθύνσεως οικονομικών και χρηματοδοτικών υποθέσεων και στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού COM/PA/04. Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της ΕΕΣ της, στο μέτρο που η έκθεση αυτή δεν προτάσσει τη γνώμη της «ad hoc ομάδας αξιολογήσεως και προτάσεων προαγωγής των εκπροσώπων του προσωπικού» που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 3, στοιχείο γ', των γενικών εκτελεστικών διατάξεων (στο εξής: ΓΕΔ) του άρθρου 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ). Πέραν της παραβάσεως της διατάξεως αυτής των ΓΕΔ, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 43 του ΚΥΚ και του άρθρου 1 του παραρτήματος II του ΚΥΚ.

III

(Πληροφορίες)

(2006/C 261/76)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 249 της 14.10.2006

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 237 της 30.9.2006

EE C 224 της 16.9.2006

EE C 212 της 2.9.2006

EE C 190 της 12.8.2006

EE C 178 της 29.7.2006

EE C 165 της 15.7.2006

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>
